KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 4.7.2007
KOM(2007) 372 endelig

2007/0138 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om den fælles markedsordning for vin og om ændring af visse forordninger

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2007) 893}
{SEK(2007) 894}

BEGRUNDELSE

1. FORMÅLET MED FORSLAGET

Den Europæiske Union (EU) er verdens førende producent, forbruger, eksportør og importør af vin. I 2006 tegner vinproduktionen i EU-27 sig for 5 % af den samlede værdi af EU's landbrugsproduktion. Vin fra EU er kendt i hele verden for sin kvalitet. Vinsektoren i EU har vital betydning som økonomisk aktivitet, navnlig for beskæftigelsen og eksportindtægterne.

Men forbruget af vin i EU er faldet støt og betydeligt i de seneste årtier, og til trods for en stigning for nylig, er den mængde vin, der er eksporteret fra EU siden 1996, steget meget langsommere end importen. Det efterhånden skæve forhold mellem udbud og efterspørgsel i vinsektoren og de voksende udfordringer, som er knyttet til et europæisk og internationalt marked for vin, har lagt pres på producenternes priser og indtægter. Alligevel er mange vinproducenter konkurrencedygtige, og andre kan blive det.

Som anført i meddelelsen "Mod en bæredygtig europæisk vinsektor" af 22. juni 2006[1] er det Kommissionens opfattelse, at en grundlæggende reform af den fælles markedsordning for vin er nødvendig for at udskifte politiske instrumenter, som ikke er omkostningseffektive, med et mere bæredygtigt og kohærent regelsæt. Formålet er at få mere for pengene med de nuværende budgetbevillinger (ca. 1,3 mia. EUR), svarende til ca. 3 % af det samlede budget for landbruget.

Den gældende fælles markedsordning findes i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999. Vedtagelse af forslaget vil indebære ophævelse af eksisterende lovgivning. Forslaget til forordning er også baseret på traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37, og træder, når det er vedtaget, i kraft den 1. august 2008. Det henhører under Fællesskabets enekompetence. Men mange af de foranstaltninger, der vil blive finansieret i henhold til dette forslag, vil give medlemsstaterne mulighed for at tackle de særlige forhold, der gør sig gældende i deres vinproducerende områder, i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

Da Kommissionen har forpligtet sig til at sikre bedre lovgivning, ledsages forslaget af en opdateret analyse af de økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter ved de problemer, der er forbundet med den fælles markedsordning, og af forslagets konsekvenser, fordele og ulemper i forhold hertil. Det tager også hensyn til resultaterne af drøftelser både med berørte parter og nationale myndigheder og inden for Fællesskabets institutioner.

Dette forslag til forordning er et initiativ fra Kommissionens side som led i de fortløbende reformer af den fælles landbrugspolitik, der startede i 2003 med markafgrøder og husdyr[2] og fortsatte i 2004 med olivenolie, tobak og bomuld[3], i 2006 med sukker[4] og i januar 2007 med forslaget til reform af den fælles markedsordning for frugt og grøntsager, som tilsammen dækker alle hovedområderne med undtagelse

---

1 KOM(2006) 319 endelig.
2 Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1).
3 Rådets forordning (EF) nr. 864/2004 (EUT L 161 af 30.4.2004, s. 1).
4 Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 (EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1).

af vin. Det tager også hensyn til Fællesskabets politik for bæredygtig udvikling, som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Göteborg, for bedre konkurrenceevne i den relancerede Lissabon-strategi og for forenkling og bedre regulering inden for den fælles landbrugspolitik.

2. HØRING AF BERØRTE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Ekstern ekspertbistand**

Kommissionen har som led i forberedelserne af reformen af den fælles markedsordning for vin finansieret en ex post-evaluering af den gældende ordning, som er blevet foretaget af et konsortium bestående af europæiske videnskabsfolk. Evalueringsrapporten blev offentliggjort i november 2004 og findes på Kommissionens websted[5].

Endvidere forelagde Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af prognoserne for vinmarkedet på mellemlang sigt sine antagelser, metodologier og resultater for et panel bestående af videnskabsfolk fra Frankrig, Spanien, Italien og Tyskland, som har specialiseret sig i vindyrkningsøkonomi.

- **Seminar om vinavl**

Den 16. februar 2006 blev der afholdt et seminar med titlen "Udfordringer og perspektiver for europæiske vine" for at give berørte parter mulighed for at give udtryk for deres meninger og ideer med hensyn til de nuværende forhold i vinsektoren og fremtidsudsigterne. Mere end et hundrede repræsentanter for en lang række berørte parter deltog i seminaret[6].

- **Kommissionens meddelelse og konsekvensanalyse**

I juni 2006 vedtog Kommissionen på grundlag af sine første konklusioner fra debatten en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet med fire aktionsmuligheder for reform af den fælles markedsordning. Kommissionen opfordrede alle de berørte parter til at deltage i en åben debat om den fremtidige fælles markedsordning for vin og meddelte, at den ville fremsætte forslag til en reform af den fælles markedsordning for vin på grundlag af debatten.

På baggrund af forholdene i sektoren og de politiske mål overvejede Kommissionen fire aktionsmuligheder for reform af den fælles markedsordning for vin. Tre af disse muligheder – status quo, reform af den fælles markedsordning for vin efter samme model som reformen af den fælles landbrugspolitik samt fuldstændig deregulering – tager ikke i tilstrækkeligt omfang højde for vinsektorens problemer, behov og kendetegn.

Kommissionen har foretaget en konsekvensanalyse, der er nævnt i arbejdsprogrammet. Rapporten findes på Kommissionens websted[7].

---

5 http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/wine/index_en.htm.

6 Konklusionerne på seminaret om vinavl "Udfordringer og perspektiver for europæiske vine" findes på følgende websted: http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/sem_concl_en.pdf.

7 http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/fullimpact_en.pdf.

- **De europæiske institutioner**

Fra juli til oktober 2006 blev der ført intense drøftelser i Rådet, navnlig på tre møder i Rådet (landbrug og fiskeri).

I december 2006 vedtog både Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget deres rapporter om vinreformen.

I februar 2007 vedtog Europa-Parlamentet en initiativbetænkning om meddelelsen.

- **Høring af berørte parter**

Kommissionen har afholdt en lang række møder med berørte parter, og der fandt drøftelser sted i Den Rådgivende Gruppe for Vin.

Endvidere har kommissæren for landbrug og udvikling af landdistrikter besøgt mange forskellige vindyrkningsområder i EU siden februar 2006 for at sikre en direkte og konkret dialog med den europæiske vinsektor.

- **De største betænkeligheder**

Medlemsstaterne og mange berørte parter har haft mulighed for at give udtryk for deres betænkeligheder under alle de drøftelser, der har fundet sted, siden Kommissionens meddelelse blev vedtaget. Selv om der var forskellige synspunkter, var mange i høj grad enige om:

– det presserende behov for en omfattende reform i lyset af Kommissionens økonomiske analyse, indkredsning af problemer og reformmål
– de sociale og økonomiske risici i forbindelse med for hurtig og for omfattende rydning
– det presserende behov for at forbedre markedsføring af og salgsfremstød for vin
– kvalitetsrisikoen, hvis forbuddet mod import af most til vinfremstilling og mod forskæring mellem vine fra EU og importerede vine ophæves.

Ikke-vinproducerende lande fremhævede behovet for at træffe mere omkostningseffektive og forbrugerorienterede foranstaltninger.

Kommissionen har taget behørigt hensyn til ovennævnte betænkeligheder i dette forslag.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Reformmål**

Reformen har til formål at:

– forbedre EU-vinproducenternes konkurrenceevne, styrke EU-kvalitetsvines omdømme som de bedste i verden, genvinde tidligere og erobre nye markeder i EU og resten af verden
– skabe en vinordning med entydige og enkle regler – effektive regler, som skaber ligevægt mellem udbud og efterspørgsel

– skabe en vinordning, som bevarer de bedste traditioner inden for vinproduktion i EU, styrker samfundsstrukturen i mange landdistrikter og sikrer, at al produktion er miljøvenlig.

EU's nye vinpolitik bør også tage behørigt hensyn til større fokus i samfundet på sundheds- og forbrugerbeskyttelse, behovet for overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationen (WTO) og sammenhæng med reformen af den fælles landbrugspolitik, første og anden søjle, og overensstemmelse med de finansielle overslag.

Endelig skal det påpeges, at dette forslag er blevet udarbejdet i lyset af Kommissionens forslag til Rådets forordning om oprettelse af en fælles markedsordning for landbrugsprodukter. Visse horisontale bestemmelser er blevet opdateret, forenklet og strømlinet, således at den fælles markedsordning for vin til sin tid let kan inkorporeres i den generelle fælles markedsordning.

- **Resumé af forslaget**

I betragtning af sektorens problemer og potentiale og dens kendetegn mener Kommissionen efter den indgående konsekvensanalyse, at det er nødvendigt at bevare en særlig fælles markedsordning for vin, som uden tvivl skal gennemgå en grundlæggende reform.

Udfordringen består i at tilpasse produktionsstrukturen og regelsættet med henblik på at sikre en bære- og konkurrencedygtig europæisk vinsektor med langtidsperspektiver og samtidig sikre, at budgetmidlerne anvendes på den mest omkostningseffektive måde. Det vil medføre, at alle de foranstaltninger, som har vist sig at være ineffektive, ophæves øjeblikkeligt, dvs. støtte til destillation af biprodukter, destillation af vin til konsumalkohol og af vin fremstillet af druesorter med dobbelt klassificering samt støtte til privat oplagring og eksportrestitutioner. Støtte til most til tilsætning, indført for at udligne ekstraomkostninger i forhold til sukker til tilsætning, ophæves i overensstemmelse med indførelsen af et forbud mod brug af sukker til tilsætning. Foranstaltningen vedrørende krisedestillation erstattes af to krisestyringsforanstaltninger, som finansieres over det nationale rammebeløb.

Et vigtigt element i den gennemgribende reform vil være at gøre den nye markedsordning for vin WTO-venlig. De nuværende samhandelsforvridende foranstaltninger (i den gule boks) vil således blive fjernet, og hvor interne støtteforanstaltninger stadig anvendes, vil foranstaltninger i den grønne boks blive foretrukket.

Der foreslås en fremgangsmåde, som omfatter to faser: i den første fase fra 2008 til 2013 genoprettes ligevægten mellem udbud og efterspørgsel, og dem, der ikke kan klare konkurrencen, får hjælp til at forlade sektoren på en værdig måde. I hele perioden træffes der nye foranstaltninger med henblik på at forbedre konkurrenceevnen, herunder i den anden fase ophævelse af plantningsrettigheder fra den 1. januar 2014.

3.1. Nye, forenklede og klarere forskriftsmæssige foranstaltninger

Færre krav til producenter

Ordningen med begrænsede plantningsrettigheder vil blive forlænget fra 2010 til 2013.

Fra den 1. januar 2014 og fremover vil der så være fri adgang til plantning af vin for at forbedre konkurrenceevnen. Formålet er at give konkurrencedygtige vinproducenter mulighed for at udvide deres produktion, således at de kan genvinde tidligere og erobre nye markeder i EU og tredjelande. Men i praksis vil nye markedsforhold og medlemsstaternes kompetencer med hensyn til adgang til beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, f.eks. afgrænsning af arealer, fastsættelse af grænseværdier og andre strengere regler for produktion, forarbejdning og etikettering sammen med afskaffelsen af det sikkerhedsnet, der har ligget i automatisk destillation, begrænse antallet af hektar og forhindre overproduktion. Nye produktionsafgørelser vil i fuldt omfang afspejle producenternes muligheder for at finde afsætning for deres produkter.

Mere fleksible ønologiske fremgangsmåder med:

- overdragelse fra Rådet til Kommissionen af ansvaret for at godkende nye eller ændre eksisterende ønologiske fremgangsmåder, herunder overtagelse af gældende lovgivning, dog ikke for tilsætning og syring
- Kommissionens vurdering af de ønologiske fremgangsmåder, som Den Internationale Vinorganisation (OIV) har vedtaget, og efterfølgende inkorporering i en kommissionsforordning
- godkendelse af brug i EU af ønologiske fremgangsmåder, som allerede er vedtaget på internationalt plan, til produktion af vin til eksport til disse destinationer
- ophævelse af kravet til vin om et naturligt minimumsalkoholindhold.

Klarere, mere kohærent og derfor mere markedsorienteret vinklassificering og -etikettering:

Begrebet EU-kvalitetsvine er baseret på geografisk oprindelse (kvalitetsvin produceret i et bestemt område). EU ønsker at bekræfte, tilpasse, fremme og styrke dette begreb verden over.

Kvalitetspolitikken vil blive gjort klarere, enklere, mere gennemsigtig og dermed mere effektiv ved at:

- skabe klare rammer for vine med geografisk betegnelse i overensstemmelse med den horisontale kvalitetspolitik (Rådets forordning (EF) nr. 510/2006). Vine med geografisk betegnelse vil desuden blive opdelt i vine med beskyttet geografisk betegnelse (BGB) og vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB). Der fastsættes en procedure til registrering og beskyttelse af geografiske betegnelser
- opretholde forbuddet mod fuldstændig udpresning af druer, der skal håndhæves i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, for at sikre vinkvaliteten

– udvide brancheorganisationernes rolle, så de kan kontrollere og forvalte kvaliteten af den vin, der produceres på deres område. Kontrolinstrumenterne styrkes ligeledes, navnlig for produktion af *"vin de cépage"* (vin af bestemte druesorter).

Kommissionen foreslår, at bestemmelserne om etikettering forenkles ved at udarbejde et fælles regelsæt for alle de forskellige vinkategorier og deres kendetegn. Det vil dække forbrugernes behov og i højere grad være i overensstemmelse med politikken for vinkvalitet. Det indebærer navnlig:

– overdragelse af beføjelser fra Rådet til Kommissionen

– anvendelse af kun et enkelt juridisk instrument på alle vine, idet reglerne i det horisontale mærkningsdirektiv 2000/13/EF suppleres i fornødent omfang for at imødekomme vinsektorens særlige behov for obligatorisk og frivillig etikettering

– en smidigere etiketteringspolitik, der tager hensyn til WTO's retningslinjer gennem fjernelse af forskellen mellem reglerne for etikettering af vine med og uden beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse og, som det vigtigste, lempelse af reglerne for angivelse af druesort og årgang på vine uden beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, samtidig med at kravene om behørig sporbarhed opfyldes

– sikring af forbrugeroplysning og -beskyttelse, fuld orientering af forbrugerne om produktets oprindelse gennem hensigtsmæssige etiketteringsregler for sporbarhed.

3.2. Fastsættelse af nationale rammebeløb, således at medlemsstaterne kan forbedre deres særlige forhold

I henhold til finansieringsoversigten vil de samlede budgetbevillinger til denne form for foranstaltninger beløbe sig til fra 623 mio. EUR i 2009 til 830 mio. fra 2015 og fremover.

Heraf får hver vinproducerende medlemsstat stillet et rammebeløb til rådighed, der fastsættes efter tre objektive kriterier, dvs. andel af areal, produktion og historiske udgifter med følgende respektive vægtning: en fjerdedel, en fjerdedel og en halvdel, dog ikke for den del, der vedrører salgsfremstød, hvor vægtningen bliver en halvdel for andel af areal og en halvdel for andel af produktion.

Medlemsstaterne kan anvende deres rammebeløb til at finansiere foranstaltninger, som de selv vælger fra en given menu:

– ny støtte til salgsfremstød i tredjelande

– programmet for omstrukturering og omstilling af bedrifter

– ny støtte til høst af umodne druer

– nye krisestyringsforanstaltninger, dvs. forsikring mod naturkatastrofer og støtte til de administrative omkostninger ved oprettelse af en sektorspecifik gensidig forsikringsfond.

Brugen af rammebeløbet vil være underkastet visse fælles regler, herunder miljømæssige mindstekrav, som anvendes på grundlag af principperne om

krydsoverensstemmelse, for at undgå konkurrenceforvridning, og det pågældende nationale program kræves godkendt af Kommissionen.

3.3. Skabe en mere bæredygtig sektor ved at anvende flere foranstaltninger til landdistriktsudvikling

Mange af de foranstaltninger, som allerede indgår i forordningen om udvikling af landdistrikterne[8] og i de programmer, medlemsstaterne har vedtaget, kunne være af interesse for vinsektoren, da de i høj grad kunne give tilskyndelse og fordele til dem, der producerer, forarbejder og forhandler vin. Det drejer sig bl.a. om:

- etablering af unge landbrugere og investeringer i tekniske faciliteter og bedre markedsføring
- erhvervsuddannelse
- støtte til producentorganisationer til oplysning og salgsfremstød efter tilslutning til en kvalitetsordning
- støtte til miljøvenlige landbrugsforanstaltninger til dækning af ekstraomkostninger og indkomsttab ved etablering og opretholdelse af vinlandskaber/kulturlandskaber
- førtidspension, som til sidst gives til vinproducenter, der beslutter at ophøre endeligt med al erhvervsmæssig landbrugsdrift for at overdrage bedriften til andre producenter.

Afskaffelsen af brug af sukker vil tvinge visse vinproducenter, som traditionelt har anvendt sukker til tilsætning, til at investere med henblik på at indføre brug af most til tilsætning. Medlemsstaterne vil i forbindelse med udvikling af landdistrikter kunne give investeringsstøtte til vinproducenter, som bliver nødt til at ophøre med at anvende sukker til tilsætning og i stedet anvende most.

Planlægningen af landdistriktsudviklingen for 2007-2013 er iværksat, og for at fremme disse foranstaltninger bliver det nødvendigt at overføre midler mellem budgetposter (markedsstøtte og direkte betalinger på den ene side og landdistriktsudvikling på den anden), som øremærkes til vinproducerende områder i tråd med det, der skete i to andre sektorer (tobak og bomuld).

Budgetoverførslerne vil ligge på fra 100 mio. EUR i 2009 til 400 mio. EUR fra 2014 og fremover. Da planerne for landdistriktsudvikling allerede vil være vedtaget, får medlemsstaterne mulighed for at tilpasse dem, således at de fremover kan spille en vigtig rolle for økonomien blandt vinsektorens berørte parter og for miljøbevarelsen i vindyrkningsområderne.

3.4. Gøre forbrugerne bedre oplyst om europæiske vine

Flere berørte parter understregede, navnlig på seminaret den 16. februar 2006, at der bør lægges større vægt på markedsføring af vin og salgsfremstød. Kommissionen vil gøre en stor indsats for at føre en ansvarlig politik for salgsfremstød og oplysning. Alle muligheder i fællesskabslovgivningen bør udnyttes og flere nye skabes for at sikre:

---

[8] Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

– nye salgsfremmeprojekter uden for EU, som finansieres over et ambitiøst øremærket budget på 120 mio. EUR, svarende til ca. 9 % af budgetbevillingerne til denne sektor. Disse foranstaltninger medfinansieres med 50 % over Fællesskabets budget

– udbyggede salgsfremmeprojekter, som finansieres med midler til landdistriktsudvikling, for producentorganisationer, som deltager i kvalitetsordninger

– nye oplysningskampagner om ansvarligt/moderat vinforbrug, som også finansieres inden for EU ved hjælp af det horisontale regelsæt for salgsfremme med en forhøjet medfinansieringsprocent (sat til 60 %). Den nuværende oplysningskampagne om europæisk klassificering efter geografisk betegnelse vil også blive fremmet. Derfor vil Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 blive ændret, og der vil blive stillet flere midler til rådighed.

3.5. Forebygge miljørisici

Ved produktion og markedsføring af vin bør der i fuldt omfang tages hensyn til miljøet i forbindelse med alt lige fra dyrkningspraksis til forarbejdningsmetoder. Kommissionen vil sikre, at reformen af vinordningen indebærer forbedringer med hensyn til de miljømæssige virkninger af vindyrkning og vinfremstilling, navnlig jorderosion og -kontaminering, brug af plantebeskyttelsesmidler samt affaldshåndtering.

For at opnå det foreslår Kommissionen:

– alle vindyrkningsområder er berettigede til at deltage i enkeltbetalingsordningen, og derfor vil flere og flere producenter blive underlagt reglerne om krydsoverensstemmelse

– ryddede områder falder automatisk ind under enkelbetalingsordningen, og derfor underlægges disse områder reglerne om krydsoverensstemmelse

– miljømæssige mindstekrav knyttes til rydningspræmien for at undgå jordforringelse og til foranstaltningerne i forbindelse med omstrukturering og høst af umodne druer, som finansieres over de nationale rammebeløb

– indførelse af et acceptabelt miljømæssigt mindstekrav til vinfremstilling

– flere midler til programmerne for landdistriktsudvikling, f.eks. under akse 2, vedrørende støtteforanstaltninger til forbedring af miljøet og landskabet.

3.6. Alternativer til mindre konkurrencedygtige producenter

Selvom mange producenter allerede er konkurrencedygtige eller vil få en bedre konkurrenceevne takket være de nye foranstaltninger, som foreslås i forbindelse med reformen, befinder nogle af dem sig på indeværende tidspunkt i en meget vanskelig situation. De har allerede ofte en negativ indkomst, og de vil få svært ved at udgå at gå fallit på et stadig mere konkurrencedygtigt marked. For at give dem mulighed for at forlade sektoren på en værdig måde er det nødvendigt at bevare en ordning med endelig nedlæggelse.

Vinavlerne bør frit kunne vælge, om de ønsker at rydde eller ikke. Men for at undgå sociale og/eller miljømæssige problemer vil medlemsstaterne kunne begrænse rydning på bjerge og i vindyrkningsarealer på stejle skråninger samt i områder med

særlige miljørestriktioner og/eller standse rydning, hvis det samlede kumulerede ryddede areal udgør mere end 10 % af deres vindyrkningsareal.

Rydningspræmien vil blive forhøjet og fastsat på et attraktivt niveau. For at tilskynde til anvendelse af ordningen fra år 1 vil præmien være faldende i den tilbageværende periode med plantningsrestriktioner. Budgetbevillingerne vil gøre det muligt at rydde ca. 200 000 ha i EU i løbet af en femårsperiode. Det er det areal, som svarer til den del af det strukturelle overskud, der skal fjernes i betragtning af de seneste handelsforbedringer og de positive virkninger, som de øvrige foreslåede foranstaltninger forventes at få for ligevægten mellem udbud og efterspørgsel, navnlig forbuddet mod brug af sukker til tilsætning, salgsfremstød, høst af umodne druer og støtte til landdistriktsudvikling.

De landbrugsarealer, der har været benyttet til vinavl, vil efter rydning være berettiget til støtte under enkeltbetalingsordningen og vil give anledning til afkoblet direkte betaling svarende til det regionale gennemsnit.

3.7. Handel med tredjelande

Da WTO-forhandlingerne endnu ikke er afsluttet og resultaterne fortsat er ukendte, vedrører reformforslaget ikke det nuværende regelsæt for handel med tredjelande, med undtagelse af eksportrestitutioner.

Men eksportrestitutionernes konsekvenser og rolle for vin er blevet analyseret. Deres økonomiske betydning er aftaget meget. Eksport med restitution tegner sig for mindre end 15 % af den samlede eksportmængde. Eksportrestitutionernes værdi tegner sig for 3,4 % af værdien af de varer, der er berettigede til eksportrestitution. Det menes derfor, at midlerne til dette redskab kan anvendes bedre, til dels til salgsfremstød, og det foreslås at afskaffe eksportrestitutioner.

3.8. Bedre kohærens i forhold til den fælles landbrugspolitik, forenkling og fuld overensstemmelse med fællesskabslovgivningen

Det forhold, at alle vindyrkningsområder nu er berettigede til at deltage i enkeltbetalingsordningen, er et væsentligt skridt, som skal give vinproducenter stor fleksibilitet og sikre, at de behandles på lige fod med andre landbrugere. Derfor ændres Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003.

Forslaget indebærer forenkling af lovgivning, forenkling af administrative procedurer for offentlige myndigheder (EU, nationale og regionale) og forenkling af administrative procedurer for private. Den administrative forenkling, der sker som følge af ophævelsen af markedsforanstaltningerne og af plantningsrettighederne fra 2014, er f.eks. en stor fordel ved den foreslåede reform. Der bør også tilskyndes til forenkling og elektronisk fremsendelse af ledsagedokumenter.

Selv om plantningsrestriktionerne fjernes, skal økonomiske aktører og medlemsstaterne alligevel overholde gældende fællesskabslovgivning vedrørende såkaldte ureglementerede og ulovlige vinmarker. Overholdelse af disse regler er en forudsætning for, at den fælles markedsordning kan fungere. Efterkommes reglerne ikke, vil Kommissionen (fortsat) træffe passende foranstaltninger i forbindelse med afslutningen af regnskaberne eller om nødvendigt indlede overtrædelsesprocedurer i henhold til traktatens artikel 226.

4. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Forslaget til reform vil ikke øge omkostningerne i forhold til sektorens nuværende budget på 1,3 mia. EUR. Budgettet vil blive anvendt:

- til nationale rammebeløb under den nye fælles markedsordning, herunder til salgsfremstød i tredjelande på den ene side og rydning på den anden
- til at muliggøre overførsel til foranstaltninger vedrørende landdistriktsudvikling for vinproducerende områder, og
- til at muliggøre overgang til enkeltbetalingsordningen alt efter de ryddede arealer.

Ordningens ændringer og fornyelser forventes at medføre, at budgettet udnyttes mere effektivt.

Endvidere øges midlerne til information på det indre marked om vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, vine fremstillet af en enkelt druesort og ansvarligt forbrug med 3 mio. EUR.

INDHOLDSFORTEGNELSE

AFSNIT I INDLEDENDE BESTEMMELSER 23
AFSNIT II STØTTEFORANSTALTNINGER 24
Kapitel I Støtteprogrammer 24
Afdeling 1 Indledende bestemmelser 24
Afdeling 2 Støtteprogrammer 24
Afdeling 3 Specifikke støtteforanstaltninger 26
Afdeling 4 Almindelige bestemmelser 29
Kapitel II Finansielle overførsler 30
AFSNIT III REGULERINGSFORANSTALTNINGER 31
Kapitel I Almindelige bestemmelser 31
Kapitel II Ønologiske fremgangsmåder og restriktioner 32
Kapitel III Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser 34
Afdeling 1 Anvendelsesområde og definitioner 34
Afdeling 2 Ansøgning om beskyttelse 35
Afdeling 3 Procedure for beskyttelse 37
Afdeling 4 Særtilfælde 39
Afdeling 5 Beskyttelse og kontrol 40
Afdeling 6 Almindelige bestemmelser 43
Kapitel IV Etikettering 44
Kapitel V Producent- og brancheorganisationer 46
AFSNIT IV SAMHANDEL MED TREDJELANDE 49
Kapitel I Fælles bestemmelser 49
Kapitel II Import- og eksportlicenser 50
Kapitel III Beskyttelsesforanstaltninger 52
Kapitel IV Importregler 54
AFSNIT V PRODUKTIONSKAPACITET 55
Kapitel I Ulovlige beplantninger 55
Kapitel II Overgangsordning for plantningsrettigheder 57
Kapitel III Rydningsordning 61
AFSNIT VI ALMINDELIGE BESTEMMELSER 64
AFSNIT VII OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER 68
Kapitel I Ændringer 68
Kapitel II Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser 70

2007/0138 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om den fælles markedsordning for vin og om ændring af visse forordninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den nuværende ordning for vinsektoren er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin[9].

(2) Vinforbruget i Fællesskabet er jævnt faldende, og mængden af vin, der eksporteres fra Fællesskabet, er siden 1996 steget meget langsommere end importen. Dette har ført til uligevægt mellem udbud og efterspørgsel, hvilket har øget presset på producenternes priser og indtægter.

(3) Ikke alle de instrumenter, der i øjeblikket indgår i forordning (EF) nr. 1493/1999, har vist sig at være effektive til at orientere sektoren i retning af en konkurrence- og bæredygtig udvikling. Markedsmekanismer som f.eks. krisedestillation har vist sig at være omkostningsineffektive, da de har tilskyndet til strukturelle overskud uden at stille krav om forbedringer af de relevante konkurrencestrukturer. Herudover har nogle af de eksisterende reguleringsforanstaltninger begrænset konkurrencedygtige producenters virksomhed urimeligt.

(4) Det nuværende regelsæt synes med andre ord ikke egnet til på en bæredygtig måde at opfylde målene i traktatens artikel 33 og navnlig at stabilisere vinmarkedet og sikre den berørte landbrugsbefolkning en rimelig levestandard.

(5) På baggrund af de opnåede erfaringer bør fællesskabsordningen for vinsektoren derfor ændres gennemgribende med henblik på følgende: at forbedre Fællesskabets vinproducenters konkurrenceevne, at styrke Fællesskabets kvalitetsvines omdømme som verdens bedste, at generobre tidligere markeder og erobre nye i Fællesskabet og verden over, at etablere en vinordning med klare, enkle og effektive regler, der skaber

---

[9] EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

ligevægt mellem udbud og efterspørgsel, og at indføre en vinordning, der bevarer de bedste traditioner i Fællesskabets vinproduktion, styrker samfundsstrukturen i mange landdistrikter og sikrer, at al produktion beskytter miljøet. Forordning (EF) nr. 1493/1999 bør derfor ophæves og afløses af nærværende nye forordning.

(6) Forud for forelæggelsen af denne forordning er der blevet gennemført en evalueringsog høringsproces for bedre at afdække og imødekomme vinsektorens behov. Der blev bestilt en ekstern evalueringsrapport, som blev offentliggjort i november 2004. For at give de berørte parter lejlighed til at fremsætte deres synspunkter afholdt Kommissionen et seminar den 16. februar 2006. Den 22. juni 2006 blev Kommissionens meddelelse "Mod en bæredygtig europæisk vinsektor"[10] offentliggjort sammen med en konsekvensanalyse, hvori var opregnet en række muligheder for reform af sektoren.

(7) Fra juli til november 2006 fandt der drøftelser sted i Rådet. I december 2006 vedtog Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget rapporter om de forskellige muligheder for reform af vinsektoren, der var foreslået i Kommissionens meddelelse. Den 15. februar 2007 vedtog Europa-Parlamentet en initiativbetænkning om meddelelsen med konklusioner, som der er blevet taget hensyn til i denne forordning.

(8) Rådets forordning [*number, full title and publication references to be inserted if known before the adoption of this Regulation*] om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter ("én generel fælles markedsordning") bør i sin endelige udformning også dække vinsektoren. Den generelle fælles markedsordning indeholder horisontale bestemmelser, bl.a. vedrørende handel med tredjelande, konkurrenceregler, kontrol og sanktioner samt udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne. De bestemmelser i nærværende forordning, der vedrører disse horisontale emner, bør så vidt muligt svare til bestemmelserne i den generelle fælles markedsordning, så de på et senere tidspunkt nemt kan indarbejdes heri.

(9) Det er vigtigt at sørge for støtteforanstaltninger, som kan styrke konkurrencestrukturerne. Disse foranstaltninger bør fastlægges og finansieres af Fællesskabet, men det bør overlades til medlemsstaterne at vælge den rette blanding af foranstaltninger til dækning af deres respektive behov, om nødvendigt under hensyntagen til særlige regionale forhold, og at integrere disse i de nationale støtteprogrammer. Medlemsstaterne bør have ansvaret for gennemførelsen af disse programmer.

(10) Nøglen til fordeling af de finansielle midler på medlemsstaternes nationale støtteprogrammer bør baseres på deres historiske andel af vinbudgettet som hovedkriterium samt på deres vindyrkningsareal og historiske produktion.

(11) Salgsfremstød for og markedsføring af fællesskabsvine i tredjelande bør være en vigtig foranstaltning i disse programmer, og der bør afsættes et vist budget hertil. Der bør fortsat være plads til omstrukturering og omstilling i støtteprogrammerne på grund af de positive strukturelle virkninger, disse aktiviteter har for sektoren. Som led i programmerne bør der desuden kunne ydes støtte til instrumenter til forebyggelse

---

[10] KOM(2006) 319 endelig.

såsom høstforsikring, gensidige fonde og grøn høst for at tilskynde til en ansvarlig tilgang til krisesituationer.

(12) Fællesskabets finansiering af de støtteberettigede foranstaltninger bør, når det er praktisk muligt, være betinget af de berørte producenters overholdelse af visse gældende miljøbestemmelser. Hvis der påvises manglende overholdelse, bør betalingerne nedsættes tilsvarende.

(13) Sektoren bør også støttes gennem de strukturelle foranstaltninger, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)[11].

(14) Følgende foranstaltninger under forordning (EF) nr. 1698/2005 kan have interesse for vinsektoren: etablering af unge landbrugere og investeringer i teknisk udstyr og bedre markedsføring, erhvervsuddannelse, informations- og markedsføringsstøtte til producentorganisationer, der deltager i kvalitetsordninger, støtte til miljøvenligt landbrug samt førtidspensionering, der ydes til landbrugere, som beslutter at ophøre endeligt med kommerciel landbrugsvirksomhed for at overdrage bedriften til andre landbrugere.

(15) For at stille flere finansielle midler til rådighed under forordning (EF) nr. 1698/2005 bør der sørges for gradvis overførsel af midler til det budget, der er afsat til denne forordning.

(16) Visse reguleringsforanstaltninger bør finde anvendelse på vinsektoren, navnlig af hensyn til sundhed, kvalitet og forbrugernes forventninger.

(17) Medlemsstaterne bør fortsat have ansvaret for at klassificere de druesorter, der kan anvendes til vinfremstilling på deres respektive områder. Visse druesorter bør være undtaget herfra.

(18) Visse produkter, som er omfattet af denne forordning, bør markedsføres i Fællesskabet i overensstemmelse med en specifik klassificering af vinavlsprodukter og de tilsvarende specifikationer.

(19) Produkter, som er omfattet af denne forordning, bør fremstilles efter visse ønologiske fremgangsmåder og restriktioner, som sikrer, at sundhedshensyn og forbrugernes forventninger til kvalitet og produktionsmetoder imødekommes. Af hensyn til fleksibiliteten bør Kommissionen have ansvaret for at ajourføre de pågældende fremgangsmåder og godkende nye fremgangsmåder, undtagen på de politisk følsomme områder tilsætning og syring, hvor Rådet fortsat bør være kompetent for så vidt angår ændringer.

(20) En forøgelse af vinens alkoholindhold bør være underlagt visse begrænsninger og bør i givet fald ske ved at tilsætte vinen koncentreret og rektificeret druemost. Tilsætning af saccharose til vin bør ikke længere være tilladt.

---

[11] EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2012/2006 (EUT L 384 af 29.12.2006, s. 8).

(21) Da vin fremstillet ved fuldstændig udpresning af druerne er af ringe kvalitet, bør denne fremgangsmåde forbydes.

(22) For at opfylde de internationale standarder på dette område bør Kommissionen generelt basere sig på de ønologiske fremgangsmåder, der er godkendt af Den Internationale Vinorganisation (OIV). Disse standarder bør også anvendes på fællesskabsvine, der skal eksporteres - uagtet at der kan gælde strengere regler i Fællesskabet - så der ikke stilles hindringer i vejen for Fællesskabets producenter på de udenlandske markeder.

(23) Forskæring af vin med oprindelse i et tredjeland med en vin fra Fællesskabet og forskæring mellem vine med oprindelse i tredjelande bør fortsat være forbudt i Fællesskabet. Tilsvarende bør visse typer druemost, druesaft og friske druer med oprindelse i tredjelande ikke anvendes til fremstilling af vin eller som tilsætning til vin på Fællesskabets område.

(24) Begrebet kvalitetsvine er i Fællesskabet baseret på bl.a. de særlige kendetegn, der kan tilskrives vinens geografiske oprindelse. Disse vine identificeres over for forbrugerne gennem beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, men den nuværende ordning desangående er ikke fuldt udviklet. For at de pågældende produkters kvalitet kan gøres gældende på et gennemsigtigt og mere udbygget grundlag, bør der indføres en ordning, hvor ansøgninger om oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser behandles efter den metode, der anvendes i forbindelse med Fællesskabets horisontale kvalitetspolitik for andre fødevarer end vin og brændevin, jf. Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer[12].

(25) For at sikre, at vine med oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse bevarer deres kvalitetskendetegn, bør medlemsstaterne kunne anvende strengere regler herfor.

(26) For at kunne opnå beskyttelse i Fællesskabet bør geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser anerkendes og registreres på fællesskabsplan. For at sikre, at de pågældende navne opfylder betingelserne i denne forordning, bør ansøgningerne behandles af den berørte medlemsstats nationale myndigheder, hvilket skal ske under overholdelse af nogle fælles minimumsbestemmelser, der bl.a. omfatter en national indsigelsesprocedure. Kommissionen bør derefter gennemgå afgørelserne for at sikre, at ansøgningerne opfylder betingelserne i denne forordning, og at tilgangen er den samme i alle medlemsstaterne.

(27) Der bør også ydes beskyttelse til tredjelandes oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, hvis disse er beskyttet i oprindelseslandet.

(28) Registreringsproceduren bør gøre det muligt for enhver fysisk eller juridisk person i en medlemsstat eller et tredjeland, der har en legitim interesse, at gøre sine rettigheder gældende ved at gøre indsigelse.

(29) Registrerede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser bør beskyttes mod anvendelser, der uberettiget drager fordel af det omdømme, der er forbundet med produkter, som overholder kravene. For at fremme loyal konkurrence og undgå at

---

[12] EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12. Ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006.

vildlede forbrugerne bør denne beskyttelse også omfatte produkter og tjenesteydelser, som ikke er dækket af denne forordning, herunder varer uden for traktatens bilag I.

(30) Der bør indføres procedurer for ændring af produktspecifikationer, efter at de er blevet beskyttet, og for annullering af en oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse, navnlig hvis den tilsvarende produktspecifikation ikke længere er overholdt.

(31) Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der er beskyttet i Fællesskabet, bør underkastes kontrol, om muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes[13], herunder en kontrolordning for at sikre, at de pågældende vine overholder produktspecifikationerne.

(32) Medlemsstaterne bør kunne opkræve et gebyr til dækning af pådragne udgifter.

(33) Eksisterende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser i Fællesskabet bør af hensyn til retssikkerheden være undtaget fra den nye behandlingsprocedure. De berørte medlemsstater bør imidlertid give Kommissionen de grundlæggende oplysninger og dokumenter, i henhold til hvilke de pågældende betegnelser er blevet anerkendt på nationalt plan; sker det ikke, bør deres beskyttelse som oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser bortfalde. Mulighederne for annullering af eksisterende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser bør være begrænsede af hensyn til retssikkerheden.

(34) Det bør ikke længere være muligt at beskytte geografiske navne som oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser på nationalt plan.

(35) Beskrivelsen, betegnelsen og præsentationen af produkter, der er omfattet af denne forordning, kan have stor indflydelse på afsætningen af dem. Forskelle i medlemsstaternes lovgivning vedrørende etikettering af vinavlsprodukter kan forhindre det indre marked i at fungere korrekt.

(36) Der bør derfor fastsættes bestemmelser, som tager hensyn til forbrugernes og producenternes legitime interesser. I den forbindelse er det hensigtsmæssigt med fællesskabsregler for etikettering.

(37) Disse regler bør bl.a. omfatte obligatorisk anvendelse af visse udtryk med henblik på at identificere produktet i forhold til salgskategorierne og give forbrugerne vigtige oplysninger. Anvendelsen af andre, fakultative angivelser bør også være omfattet af fællesskabsbestemmelser.

(38) Medmindre der gælder andre bestemmelser, bør etiketteringsreglerne i vinsektoren supplere de regler, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler[14], og som gælder horisontalt. Erfaringen har vist, at en differentiering af

---

13 EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006.

14 EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/142/EF (EUT L 368 af 23.12.2006, s. 110).

etiketteringsreglerne efter kategori af vinavlsprodukter uhensigtsmæssig. Reglerne bør gælde for alle vinkategorier, herunder importerede produkter. De bør bl.a. give mulighed for angivelse af druesort og årgang på vine uden oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, forudsat at visse krav til etiketteringens pålidelighed og overvågningen heraf er opfyldt.

(39) Producentorganisationer - både eksisterende og nye - vil fortsat kunne bidrage til at opfylde de mål, der er fastsat på fællesskabsplan for vinsektoren. Nytteværdien af deres arbejde bør ligge i omfanget og effektiviteten af de tjenesteydelser, de tilbyder deres medlemmer. Det samme gælder for brancheorganisationerne. Medlemsstaterne bør derfor anerkende organisationer, der opfylder visse krav, som fastsættes på fællesskabsplan.

(40) For at markedet for vine med oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse kan fungere bedre, bør medlemsstaterne kunne iværksætte beslutninger, som træffes af brancheorganisationerne. Disse beslutninger må imidlertid ikke indbefatte fremgangsmåder, der kan fordreje konkurrencen.

(41) Indførelsen af et enhedsmarked i Fællesskabet forudsætter, at der etableres en ordning for samhandelen med tredjelande. Denne ordning bør bl.a. omfatte importtold og bør i princippet stabilisere Fællesskabets marked. Handelsordningen bør baseres på Fællesskabets internationale forpligtelser, især de forpligtelser, der følger af aftaler indgået i Verdenshandelsorganisationens regi (WTO-aftalerne).

(42) Overvågning af handelsstrømme er først og fremmest et spørgsmål om forvaltning, der bør håndteres fleksibelt. Kommissionen bør derfor træffe en afgørelse vedrørende indførelsen af licenskrav under hensyntagen til behovet for import- og eksportlicenser med henblik på forvaltning af markederne og især med henblik på overvågning af importen af de pågældende produkter. De generelle vilkår for sådanne licenser bør imidlertid fastlægges i denne forordning.

(43) I forbindelse med indførelsen af import- og eksportlicenser bør der kræves en sikkerhedsstillelse for, at de transaktioner, som licenserne udstedes for, gennemføres.

(44) Ordningen med importtold gør det muligt at give afkald på alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved Fællesskabets ydre grænser. I undtagelsestilfælde kan ordningen for det indre marked og toldordningen dog vise sig at være utilstrækkelige. For at Fællesskabets marked i sådanne tilfælde ikke skal være forsvarsløst over for eventuelle forstyrrelser, bør Fællesskabet have mulighed for hurtigt at træffe alle nødvendige foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med Fællesskabets internationale forpligtelser.

(45) For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for Fællesskabets marked af import af specielt druesaft og druemost bør importen af disse produkter pålægges en tillægsimporttold, hvis visse betingelser er opfyldt.

(46) For at sikre, at vinmarkedet fungerer efter hensigten, og især for at undgå markedsforstyrrelser bør det være muligt at forbyde proceduren for aktiv og passiv forædling. Hvis denne type markedsforvaltningsinstrument skal have den ønskede virkning, skal det normalt anvendes uden større forsinkelser. Kommissionen bør derfor gives de relevante beføjelser.

(47) Produkter, der importeres fra tredjelande, bør underkastes Fællesskabets regler vedrørende produktkategorier, etikettering samt oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser. De bør desuden ledsages af en analyseerklæring.

(48) Kommissionen bør på visse betingelser have beføjelse til at åbne og forvalte toldkontingenter, der følger af internationale aftaler indgået i overensstemmelse med traktaten eller af andre af Rådets retsakter.

(49) Overskudsproduktionen af vin i Fællesskabet er blevet forværret på grund af overtrædelser af det midlertidige forbud mod nyplantning. Der findes således i Fællesskabet et stort antal ulovlige beplantninger, som er en kilde til illoyal konkurrence og aggraverer sektorens problemer.

(50) Hvad angår de ulovlige arealer bør der skelnes mellem arealer beplantet før og efter den 1. september 1998, når det drejer sig om producenternes forpligtelser i den forbindelse.

(51) Indtil videre er ulovlige arealer fra før den 1. september 1998 ikke omfattet af en rydningsforpligtelse. De berørte producenter bør forpligtes til at legalisere dem mod betaling af et gebyr. Hvis de pågældende arealer ikke er legaliseret senest den 31. december 2009, bør producenterne forpligtes til at rydde dem for egen regning. Manglende overholdelse af denne rydningsforpligtelse bør udløse bøder.

(52) Arealer, der er blevet beplantet i strid med det relevante forbud efter den 1. september 1998, bør ryddes, hvilket er den i forordning (EF) nr. 1493/1999 fastsatte sanktion. Manglende overholdelse af denne rydningsforpligtelse bør udløse bøder.

(53) Indtil legaliserings- og rydningsforanstaltningerne er gennemført, bør vin fra arealer, som er beplantet i strid med forbuddet, og som ikke er legaliseret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1493/1999, kun markedsføres til destillation for den berørte producents regning. Producenterne bør fremlægge destillationskontrakter, så denne regel kan overvåges bedre, end det hidtil har været tilfældet.

(54) Det midlertidige forbud mod nyplantning har haft en vis indflydelse på ligevægten mellem udbud og efterspørgsel på vinmarkedet, men har samtidig været en hindring for konkurrencedygtige producenter, der ønsker at imødekomme den øgede efterspørgsel på en fleksibel måde.

(55) Da der endnu ikke er opnået markedsligevægt, og da det tager tid for ledsageforanstaltningerne som f.eks. rydningsordningen at slå igennem, er det hensigtsmæssigt at opretholde forbuddet mod nyplantning indtil den 31. december 2013, men på denne dato bør det ophæves endeligt, så konkurrencedygtige producenter kan indrette sig frit efter markedsbetingelserne.

(56) Den bestående tilladelse til nyplantning i forbindelse med podningsgartneri, jordfordeling og ekspropriation samt vindyrkningsforsøg har vist sig ikke at forstyrre vinmarkedet urimeligt og bør derfor videreføres med den fornødne kontrol.

(57) Der bør fortsat tildeles genplantningsrettigheder til producenter, der forpligter sig til at rydde tilsvarende arealer med vinstokke, da nettovirkningen af sådanne beplantninger for produktionen normalt er nul.

(58) Endvidere bør medlemsstaterne under streng kontrol kunne tillade overførsel af genplantningsrettigheder til en anden bedrift, hvis overførslen sker som led i kvalitetspolitikken, i forbindelse med podningsgartneri eller i tilknytning til overdragelse af en del af bedriften. Disse overførsler bør holdes inden for samme medlemsstat.

(59) For at forbedre forvaltningen af vinproduktionskapaciteten og fremme den effektive udnyttelse af plantningsrettigheder og dermed yderligere afbøde virkningen af de midlertidige plantningsrestriktioner bør ordningen med nationale eller regionale reserver opretholdes.

(60) Medlemsstaterne bør med den fornødne kontrol i vidt omfang kunne disponere over reserverne, så de bedre kan afpasse udnyttelsen af plantningsrettighederne fra disse reserver efter de lokale behov. De bør i den forbindelse kunne opkøbe plantningsrettigheder for at lade dem indgå i reserven og sælge rettigheder fra reserven. I den forbindelse bør medlemsstaterne fortsat kunne undlade at anvende reserveordningen, hvis de kan bevise, at de har en anden effektiv ordning til forvaltning af plantningsrettighederne.

(61) Hvis unge vinproducenter indrømmes særlige fordele, kan det lette ikke blot deres etablering, men også den strukturelle tilpasning af deres bedrifter efter den første etablering, og disse producenter bør derfor kunne opnå rettigheder fra reserverne uden modydelse.

(62) For at sikre den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne og for bedre at afpasse udbuddet efter efterspørgslen bør plantningsrettighederne anvendes af indehaverne inden for en rimelig frist. Ellers bør de tilføres eller tilbageføres til reserverne. Af samme årsager bør rettigheder i reserverne tildeles inden for en rimelig frist.

(63) Produktionen i medlemsstater, hvis vinproduktion er under 25 000 hl om året, betyder ikke meget for markedsligevægten. Disse medlemsstater bør derfor være undtaget fra det midlertidige forbud mod nyplantning, men bør til gengæld heller ikke have adgang til rydningsordningen.

(64) Som en yderligere ledsageforanstaltning med det formål at skabe en sektor, som er afstemt efter markedsbetingelserne, bør der indføres en rydningsordning. Når producenterne vurderer, at betingelserne for en levedygtig produktion ikke er til stede på visse arealer, bør de have mulighed for at nedbringe deres omkostninger og tage de pågældende arealer endeligt ud af vinproduktionen, ligesom de bør have mulighed for at drive anden virksomhed på de parceller, der er tale om, eller helt at ophøre med landbrugsproduktion.

(65) Erfaringen har vist, at hvis det overlades til medlemsstaterne at give tilladelse til rydning mod betaling af en præmie, risikerer man, at foranstaltningen ikke slår igennem og ikke får de ønskede virkninger for udbuddet. I modsætning til den nuværende ordning bør producenterne derfor generelt være berettigede til at anvende rydningsordningen og selv beslutte, om de vil indgive en ansøgning. De bør til gengæld modtage en præmie for hver hektar, der ryddes for vinstokke.

(66) Medlemsstaterne bør på grundlag af objektive kriterier og efter satser, der fastsættes af Kommissionen, kunne bestemme, hvor store specifikke beløb der skal udbetales i rydningspræmie.

(67) For at sikre en forsvarlig behandling af de ryddede arealer bør retten til præmien være betinget af, at de pågældende producenter overholder de gældende miljøbestemmelser. Hvis der påvises manglende overholdelse, bør det føre til en tilsvarende nedsættelse af rydningspræmien.

(68) For at undgå miljøproblemer bør medlemsstaterne kunne udelukke rydning i bjergområder og på stejle skråninger samt af hensyn til miljøet, når bestemte betingelser er opfyldt. Medlemsstaterne bør kunne indstille rydningen, når det samlede ryddede areal når op på 10 % af deres vindyrkningsarealer.

(69) Et landbrugsareal, der har været benyttet til vinavl, bør efter rydning være berettiget til støtte under enkeltbetalingsordningen og give anledning til en afkoblet direkte betaling, der svarer til det regionale gennemsnit, men som af budgetmæssige grunde ikke bør overstige 350 EUR/ha.

(70) Der er risiko for, at enhedsmarkedet ikke fungerer efter hensigten, hvis der ydes statsstøtte. Derfor bør traktatens bestemmelser om statsstøtte gælde for de produkter, der er omfattet af den fælles markedsordning for vin. Bestemmelserne om rydningspræmien og visse foranstaltninger under støtteprogrammerne bør imidlertid ikke i sig selv udelukke, at der ydes statsstøtte til samme formål.

(71) Med henblik på en bedre forvaltning af vinproduktionskapaciteten bør medlemsstaterne tilsende Kommissionen en opgørelse over deres produktionskapacitet. Disse oplysninger bør baseres på den eksisterende fortegnelse over vindyrkningsarealer. For at tilskynde medlemsstaterne til at fremsende opgørelsen bør støtten til omstrukturering og omstilling være forbeholdt de medlemsstater, der har fremsendt opgørelsen.

(72) Producenter af druer til vinfremstilling, af most og af vin bør indsende høstanmeldelser, så de oplysninger, der er nødvendige for at kunne træffe de relevante politikmæssige og administrative valg, er til rådighed. Medlemsstaterne bør kunne kræve, at forhandlere af druer til fremstilling af vin hvert år anmelder, hvor store mængder af den seneste høst der er afsat. Most- og vinproducenterne samt de handlende, bortset fra detailhandlere, bør anmelde størrelsen af deres lagre af most og vin.

(73) Med henblik på at sørge for et tilfredsstillende sporbarhedsniveau for de pågældende produkter, særlig af hensyn til forbrugerbeskyttelsen, bør der for alle de produkter, der er omfattet af denne forordning, og som omsættes inden for Fællesskabet, udstedes et ledsagedokument.

(74) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[15].

(75) Medlemsstaternes udgifter i forbindelse med de forpligtelser, der følger af anvendelsen af nærværende forordning, bør finansieres af Fællesskabet i overensstemmelse med

---

[15] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik[16].

(76) Medlemsstaterne og Kommissionen bør udveksle de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af nærværende forordning.

(77) For at sikre overholdelse af de i denne forordning fastsatte forpligtelser er det nødvendigt med kontrol og - i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne - sanktioner. Kommissionen bør derfor gives beføjelse til at indføre regler herfor, herunder regler for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og for indberetningskrav til medlemsstaterne.

(78) Medlemsstaternes myndigheder bør have ansvaret for overholdelsen af denne forordning, og der bør træffes foranstaltninger, som gør det muligt for Kommissionen at overvåge og sikre denne overholdelse.

(79) For at vinsektoren kan komme ind under enkeltbetalingsordningen, bør alle aktivt dyrkede vinområder kunne opnå støtte under enkeltbetalingsordningen i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere[17].

(80) Vinavlere i Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Rumænien, Slovenien og Slovakiet bør nyde godt af medtagelsen af vinkomponenten i enkeltbetalingsordningen på de samme betingelser som vinavlerne i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 30. april 2004. Vinkomponenten i enkeltbetalingsordningen bør derfor ikke underlægges planen for stigninger i artikel 143a i forordning (EF) nr. 1782/2003.

(81) Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 af 14. december 1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande[18], Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 af 19. december 2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked[19] og Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(82) Overgangen fra ordningerne i forordning (EF) nr. 1493/1999 og de øvrige vinforordninger til ordningerne i nærværende forordning kan volde problemer, som ikke er behandlet i nærværende forordning. Hvis sådanne problemer opstår, bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige overgangsforanstaltninger. Kommissionen bør også bemyndiges til at løse særlige praktiske problemer -

---

16 EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 378/2007 (EUT L 95 af 5.4.2007, s. 1).

17 EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2013/2006 (EUT L 384 af 29.12.2006, s. 13).

18 EFT L 327 af 21.12.1999, s. 7. Ændret ved forordning (EF) nr. 2060/2004 (EUT L 357 af 2.12.2004, s. 3).

19 EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2. Ændret ved forordning (EF) nr. 2060/2004.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I
INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1
Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes der særlige regler for produktion og markedsføring af følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
0806 10 90	Friske druer undtagen spisedruer
2009 61 2009 69	Druesaft (herunder druemost)
2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Anden druemost end delvis gæret druemost eller druemost, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol
2204	Vin af friske druer, herunder vin tilsat alkohol; anden druemost end druemost henhørende under pos. 2009, undtagen anden druemost henhørende under pos. 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 og 2204 30 98
2206 00 10	Piquettevin
2209 00 11	Vineddike
2209 00 19	
2307 00 11	Vinbærme
2307 00 19	
2308 90 11	Presserester fra vindruer
2308 90 19	

2. For de i stk. 1 nævnte produkter fastsættes der i denne forordning:

   a) støtteforanstaltninger

   b) reguleringsforanstaltninger

   c) regler for samhandel med tredjelande

   d) regler for vinproduktionskapacitet.

Artikel 2
Definitioner

I forbindelse med denne forordning gælder definitionerne i bilag I.

AFSNIT II
STØTTEFORANSTALTNINGER

Kapitel I
Støtteprogrammer

AFDELING 1
INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 3
Anvendelsesområde

I dette kapitel fastsættes der regler for tildeling af fællesskabsmidler til medlemsstaterne og for medlemsstaternes anvendelse af disse midler i forbindelse med nationale støtteprogrammer (i det følgende benævnt "støtteprogrammer") til finansiering af specifikke foranstaltninger til støtte for vinsektoren.

Artikel 4
Forenelighed og sammenhæng

1. Støtteprogrammer skal være i overensstemmelse med fællesskabsretten og med Fællesskabets aktiviteter, politikker og prioriteringer.

2. Medlemsstaterne er ansvarlige for støtteprogrammerne og sikrer, at de udarbejdes og gennemføres på en objektiv måde under hensyntagen til de berørte producenters økonomiske situation og nødvendigheden af undgå uberettiget forskelsbehandling af producenterne.

3. Der ydes ikke støtte til:

   a) forskningsprojekter og foranstaltninger til støtte for forskningsprojekter

   b) foranstaltninger, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1698/2005.

AFDELING 2
STØTTEPROGRAMMER

Artikel 5
Forelæggelse af støtteprogrammer

1. Alle de i bilag II opførte producentmedlemsstater forelægger, første gang senest den 30. april 2008, Kommissionen et udkast til et femårigt støtteprogram, der indeholder foranstaltninger i overensstemmelse med dette kapitel.

   Støtteforanstaltningerne udarbejdes på det geografiske niveau, som medlemsstaterne finder mest hensigtsmæssigt. Inden støtteprogrammet forelægges Kommissionen, gøres det til genstand for høringer med de kompetente myndigheder og organisationer på det relevante geografiske niveau.

Hver medlemsstat forelægger et enkelt udkast til program, hvori der kan tages hensyn til særlige regionale forhold.

2. Støtteprogrammerne iværksættes tre måneder efter, at de er blevet forelagt Kommissionen.

Hvis det forelagte program imidlertid ikke opfylder betingelserne i dette kapitel, underretter Kommissionen medlemsstaten herom. I så fald forelægger medlemsstaten Kommissionen et ændret program. Det ændrede program iværksættes to måneder efter, at det er blevet anmeldt, medmindre det fortsat ikke opfylder betingelserne i dette kapitel, i hvilket fald dette afsnit finder anvendelse.

3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på ændringer i de af medlemsstaterne forelagte støtteprogrammer.

Artikel 6

Støtteprogrammers indhold

Støtteprogrammer skal indeholde følgende:

a) en detaljeret beskrivelse af de foreslåede foranstaltninger og de kvantificerede mål herfor

b) resultaterne af de afholdte høringer

c) en vurdering af de forventede tekniske, økonomiske, miljømæssige og sociale virkninger

d) en tidsplan for foranstaltningernes gennemførelse

e) en generel finansieringsoversigt, der viser, hvilke ressourcer der skal sættes ind, og den påtænkte vejledende fordeling heraf på foranstaltningerne i overensstemmelse med de i bilag II fastsatte lofter

f) bevis for de forskellige programforanstaltningers forenelighed og sammenhæng

g) de kriterier og kvantitative indikatorer, der skal anvendes til overvågning og evaluering, samt de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at programmerne gennemføres korrekt og effektivt

h) de kriterier og indikatorer, der skal anvendes til at verificere, at støtteprogrammerne forelægges og gennemføres på en objektiv måde under hensyntagen til de berørte producenters økonomiske situation og nødvendigheden af at undgå uberettiget forskelsbehandling af producenterne

i) kontrol- og sanktionsbestemmelser

j) en angivelse af de kompetente myndigheder og organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af programmet.

Artikel 7
Støtteberettigede foranstaltninger

Støtteprogrammer skal indeholde foranstaltninger til salgsfremstød på tredjelandsmarkeder i overensstemmelse med artikel 9.

De skal også indeholde mindst én af følgende foranstaltninger:

a) omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer

b) grøn høst

c) gensidige fonde

d) høstforsikring.

Artikel 8
Generelle bestemmelser om støtteprogrammer

1. Fordelingen af de disponible fællesskabsmidler og budgetgrænserne er fastsat i bilag II.

2. Fællesskabet yder kun støtte til støtteberettigede udgifter, der afholdes efter forelæggelsen af det relevante støtteprogram, jf. artikel 5, stk. 1.

3. Medlemsstaterne bidrager ikke til omkostningerne i forbindelse med de foranstaltninger, der (sam)finansieres af Fællesskabet under støtteprogrammerne.

4. Uanset stk. 3 kan medlemsstaterne i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler yde statsstøtte til de i artikel 9 og 13 omhandlede foranstaltninger.

   Den maksimale støttesats, der er fastsat i de relevante fællesskabsregler for statsstøtte, finder anvendelse på den samlede offentlige (sam)finansiering, hvori indgår både Fællesskabets og medlemsstaternes midler.

AFDELING 3
SPECIFIKKE STØTTEFORANSTALTNINGER

Artikel 9
Salgsfremstød på tredjelandsmarkeder

1. Der ydes støtte i henhold til denne artikel til dækning af oplysningsforanstaltninger og salgsfremmende foranstaltninger for fællesskabsvine i tredjelande med det formål at forbedre disses konkurrenceevne i de pågældende lande.

2. De i stk. 1 nævnte foranstaltninger gælder vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse eller vine med angivelse af druesort.

3. De i stk. 1 nævnte foranstaltninger kan være:

a) public relations, salgsfremme eller reklame, der sætter fokus på fordelene ved Fællesskabets produkter, specielt med hensyn til kvalitet, fødevaresikkerhed eller miljøvenlighed

b) deltagelse i arrangementer, messer eller udstillinger af international betydning

c) oplysningskampagner, navnlig om Fællesskabets ordninger for oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og økologisk produktion

d) undersøgelser af nye markeder, som er nødvendige for at udvide afsætningsmulighederne

e) evalueringsundersøgelser af resultaterne af salgsfremmende foranstaltninger og oplysningsforanstaltninger.

4. Fællesskabets tilskud til salgsfremstød må højst udgøre 50 % af de støtteberettigede udgifter.

5. Medlemsstaterne hensætter mindst de i bilag II anførte fællesskabsmidler til salgsfremstød på tredjelandsmarkeder. De således hensatte midler er ikke til rådighed for andre foranstaltninger.

Artikel 10

Omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer

1. Formålet med foranstaltningerne til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer er at øge vinproducenternes konkurrenceevne.

2. Der ydes kun støtte til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer i henhold til denne artikel, hvis medlemsstaterne forelægger opgørelsen over deres produktionskapacitet i overensstemmelse med artikel 100.

3. Støtten til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer kan dække en eller flere af følgende aktiviteter:

a) sortsomstilling, også ved hjælp af dobbeltpodning

b) flytning af vindyrkningsarealer

c) forbedring af driftsmetoder.

Der ydes ikke støtte til den normale fornyelse af udtjente vindyrkningsarealer.

4. Støtten til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer ydes som:

a) godtgørelse til producenterne for indkomsttab i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningen

b) tilskud til omstrukturerings- og omstillingsomkostningerne.

5. Den i stk. 4, litra a), nævnte godtgørelse til producenterne for indkomsttab kan dække indtil 100 % af det pågældende tab og ydes i form af:

a) uanset afsnit V, kapitel II, en tilladelse til dyrkning af både gamle og nye vinstokke i en bestemt periode, som højst må være på tre år, indtil udløbet af

overgangsordningen for plantningsrettigheder, dvs. senest den 31. december 2013, eller

b) en økonomisk godtgørelse.

6. Fællesskabets tilskud til de faktiske omkostninger i forbindelse med omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer må højst udgøre 50 %. I regioner, der er klassificeret som konvergensregioner i henhold til forordning (EF) nr. 1083/2006, må Fællesskabets tilskud til omstrukturerings- og omstillingsomkostninger højst udgøre 75 %.

Artikel 11
Grøn høst

1. I denne artikel forstås ved grøn høst fuldstændig destruktion eller fjernelse af endnu ikke modne drueklaser, der bringer udbyttet af den pågældende parcel ned på nul.

2. Der ydes støtte til grøn høst for at bidrage til at genoprette ligevægten mellem udbud og efterspørgsel på Fællesskabets vinmarked og dermed forebygge markedskriser.

3. Støtten til grøn høst kan ydes som godtgørelse i form af et fast beløb pr. hektar, som skal fastsættes af den berørte medlemsstat.

   Der kan dog højst udbetales 50 % af summen af de direkte omkostninger til destruktion eller fjernelse af drueklaser og indkomsttabet som følge af destruktion eller fjernelse af drueklaser.

4. De berørte medlemsstater etablerer en ordning baseret på objektive kriterier for at sikre, at foranstaltningen for grøn høst ikke medfører, at de enkelte vinproducenter modtager godtgørelse, som overstiger det i stk. 3, andet afsnit, fastsatte loft.

Artikel 12
Gensidige fonde

1. Der ydes støtte til oprettelse af gensidige fonde for at bistå producenter, der ønsker at forsikre sig mod markedssvingninger.

2. Støtten til oprettelse af gensidige fonde kan ydes i form af midlertidig og degressiv støtte til dækning af fondenes administrative omkostninger.

Artikel 13
Høstforsikring

1. Der ydes støtte til høstforsikring for at bidrage til at beskytte producenternes indtægter, når disse berøres af naturkatastrofer, vejrforhold, sygdomme eller skadedyrsangreb.

2. Støtten til høstforsikring kan ydes i form af et finansielt tilskud fra Fællesskabet, som dog højst må svare til:

a) 80 % af producenternes udgifter til præmier for forsikring mod tab som følge af vejrforhold, der kan henregnes under naturkatastrofer

b) 50 % af producenternes udgifter til præmier for forsikring mod:

– tab som omhandlet i litra a) og andre tab som følge af vejrforhold

– tab som følge af dyre- eller plantesygdomme eller skadedyrsangreb.

3. Der kan kun ydes støtte til høstforsikring, hvis forsikringserstatningerne ikke dækker mere end 100 % af producenternes indkomsttab, idet der tages hensyn til eventuelle udbetalinger fra andre støtteordninger i forbindelse med den forsikrede risiko.

4. Støtten til høstforsikring må ikke fordreje konkurrencen på forsikringsmarkedet.

Artikel 14

Krydsoverensstemmelse

Har en landbruger på et hvilket som helst tidspunkt inden for fem år efter en betaling under støtteprogrammerne for omstrukturering og omstilling eller på et hvilket som helst tidspunkt inden for et år efter en betaling under støtteprogrammerne for grøn høst ikke overholdt de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 3-7 i forordning (EF) nr. 1782/2003, på sin bedrift, og skyldes den manglende overholdelse en handling eller undladelse, der direkte kan tilskrives landbrugeren, nedsættes eller annulleres betalingen helt eller delvist, afhængigt af, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og landbrugeren pålægges i givet fald at betale den tilbage efter betingelserne i de nævnte bestemmelser.

Der fastsættes efter proceduren i artikel 144, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 regler for den berørte medlemsstats nedsættelse eller inddrivelse af en del af eller hele støtten.

AFDELING 4
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 15

Indberetning og evaluering

1. Hvert år senest den 1. marts forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport om gennemførelsen i det foregående år af foranstaltningerne i deres støtteprogrammer.

   I disse rapporter opregnes og gøres der rede for de foranstaltninger, til hvilke der er ydet fællesskabsstøtte som led i støtteprogrammerne, og der gives navnlig oplysninger om gennemførelsen af de i artikel 9 omhandlede salgsfremstød.

2. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. marts 2011 og igen senest den 1. marts 2014 Kommissionen en evaluering af omkostninger og gevinster ved støtteprogrammerne og angiver, hvordan de kan gøres mere effektive.

   Kommissionen forelægger senest den 31. december 2011 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af de i artikel 9 omhandlede salgsfremstød.

Artikel 16
Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

Disse bestemmelser kan blandt andet omfatte:

a) den måde, hvorpå støtteprogrammer skal præsenteres

b) regler for ændring af støtteprogrammer, efter at de er iværksat

c) gennemførelsesbestemmelser for de i artikel 9-13 fastsatte foranstaltninger

d) betingelser for meddelelse og offentliggørelse af støtte, der finansieres af Fællesskabet

e) nærmere bestemmelser om indberetning.

Kapitel II
Finansielle overførsler

Artikel 17
Finansielle overførsler til udvikling af landdistrikter

1. Fra regnskabsåret 2009 skal de i stk. 2 anførte beløb, der er baseret på de historiske udgifter under forordning (EF) nr. 1493/1999 til interventioner til regulering af landbrugsmarkederne, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1290/2005, være til rådighed som supplerende fællesskabsmidler til foranstaltninger i vinproducerende områder som led i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne, der finansieres over forordning (EF) nr. 1698/2005.

2. Følgende beløb skal være til rådighed i de nævnte kalenderår:

   – 2009: 100 mio. EUR

   – 2010: 150 mio. EUR

   – 2011: 250 mio. EUR

   – 2012: 300 mio. EUR

   – 2013: 350 mio. EUR

   – fra og med 2014: 400 mio. EUR.

3. De i stk. 2 anførte beløb fordeles på medlemsstaterne i overensstemmelse med bilag III.

AFSNIT III
REGULERINGSFORANSTALTNINGER

Kapitel I
Almindelige bestemmelser

Artikel 18
Klassificering af druesorter til persning

1. Medlemsstaterne klassificerer de druesorter til persning, der må plantes, genplantes eller podes på deres respektive områder.

   Alle druesorterne i klassificeringen skal tilhøre arten Vitis vinifera eller være en krydsning af denne art med andre arter af Vitis-slægten.

2. Medlemsstaterne klassificerer ikke følgende druesorter:

   a) Noah

   b) Othello

   c) Isabella

   d) Jacques

   e) Clinton

   f) Herbemont.

3. Plantning, genplanting eller podning af druesorter, der ikke er klassificeret som druesorter til persning, tillades kun med henblik på videnskabelig forskning og i forsøgsøjemed.

4. Eksisterende arealer med druesorter, der ikke er klassificeret som druesorter til persning, skal ryddes, medmindre produktionen fra disse arealer udelukkende er beregnet til vinproducentens privatforbrug.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kontrollere, at producenterne overholder stk. 3 og 4.

6. Hvis en druesort til persning udgår af klassificeringen, skal den ryddes senest 15 år efter, at den er udgået.

Artikel 19
Produktion og markedsføring

1. De i bilag IV opførte produkter skal i Fællesskabet fremstilles af de druesorter til persning, der er opført i de klassificeringer, der er udarbejdet af medlemsstaterne i henhold til artikel 18, stk. 1, første afsnit.

2. En betegnelse for en kategori af vinavlsprodukter, jf. bilag IV, må kun anvendes i Fællesskabet til markedsføring af et produkt, der overholder de hertil svarende betingelser, som er fastsat i samme bilag.

Kommissionen kan beslutte at føje nye kategorier af vinavlsprodukter til de kategorier, der er opført i bilag IV.

3. Bortset fra aftappet vin, for hvilken det kan godtgøres, at aftapningen er sket inden den 1. september 1971, må vin, der er fremstillet af druesorter til persning opført i de i henhold til artikel 18, stk. 1, første afsnit, udarbejdede klassificeringer, men som ikke opfylder betingelserne for en af kategorierne i bilag IV, kun anvendes til vinproducentens privatforbrug, til produktion af vineddike eller til destillation.

Kapitel II
Ønologiske fremgangsmåder og restriktioner

Artikel 20
Anvendelsesområde

I dette kapitel fastlægges de tilladte ønologiske fremgangsmåder og de gældende restriktioner samt den procedure, hvorved Kommissionen kan træffe afgørelse om fremgangsmåder og restriktioner for produktion og afsætning af de produkter, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 21
Ønologiske fremgangsmåder og restriktioner

1. Til produktion i Fællesskabet af de produkter, der er omfattet af denne forordning, anvendes udelukkende ønologiske fremgangsmåder, som er tilladt i henhold til fællesskabsretten.

Første afsnit finder ikke anvendelse på:

a) druesaft og koncentreret druesaft

b) druemost og koncentreret druemost til fremstilling af druesaft.

2. De tilladte ønologiske fremgangsmåder tjener udelukkende til at sikre korrekt vinfremstilling, korrekt konservering og korrekt forarbejdning af produktet.

3. Produkter, der er omfattet af denne forordning, fremstilles i Fællesskabet i overensstemmelse med de i bilag VI fastsatte relevante restriktioner.

4. Produkter, der er omfattet af denne forordning, og som har været gjort til genstand for ikke tilladte fælles eller i givet fald ikke tilladte nationale ønologiske fremgangsmåder, eller som ikke er i overensstemmelse med restriktionerne i bilag VI, markedsføres ikke i Fællesskabet.

5. For produkter, der er omfattet af denne forordning, og som fremstilles til eksport, gælder dog de ønologiske fremgangsmåder og restriktioner, der er anerkendt af Den Internationale Vinorganisation (OIV), ikke de i Fællesskabet tilladte ønologiske fremgangsmåder og restriktioner.

Producenterne indberetter denne produktion til medlemsstaterne, der kontrollerer, om eksportkravet overholdes.

Artikel 22

Strengere ønologiske fremgangsmåder fastsat af medlemsstaterne

Medlemsstaterne kan begrænse eller udelukke anvendelsen af visse ønologiske fremgangsmåder, som er tilladt i henhold til fællesskabsretten, for vine, der fremstilles på deres område, med henblik på bedre at bevare de væsentlige kendetegn ved vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse og ved mousserende vine og hedvine.

Medlemsstaterne meddeler disse begrænsninger og udelukkelser til Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 23

Tilladelse til ønologiske fremgangsmåder og restriktioner

1. Bortset fra de ønologiske fremgangsmåder i forbindelse med tilsætning, syring og afsyring, der er opført i bilag V, og restriktionerne i bilag VI, træffes der afgørelse om tilladelse til ønologiske fremgangsmåder og restriktioner for produktion og konservering af produkter, der er omfattet af denne forordning, efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

2. Medlemsstaterne kan tillade anvendelse i forsøgsøjemed af ikke tilladte ønologiske fremgangsmåder på betingelser, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

Artikel 24

Kriterier for tilladelse

Kommissionen giver tilladelse til ønologiske fremgangsmåder efter proceduren i artikel 104, stk. 1, idet den:

a) tager udgangspunkt i de ønologiske fremgangsmåder, der er anerkendt af OIV, og i resultaterne af anvendelse i forsøgsøjemed af endnu ikke tilladte ønologiske fremgangsmåder

b) tager hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed

c) tager hensyn til den mulige risiko for, at forbrugerne vildledes på grund af etablerede forventninger og opfattelser, og ser i den forbindelse på, hvilke oplysningstiltag der findes og kan gennemføres for at undgå denne risiko

d) giver mulighed for bevarelse af vinens naturlige og væsentlige kendetegn og undgår at bevirke en væsentlig ændring i det pågældende produkts sammensætning

e) sikrer et acceptabelt minimum af miljøbeskyttelse

f) overholder de i hhv. bilag III og IV fastlagte generelle regler vedrørende ønologiske fremgangsmåder og restriktioner.

Artikel 25
Analysemetoder

Hvad angår analyser til bestemmelse af sammensætningen af de produkter, der er omfattet af denne forordning, og regler for konstatering af, om disse produkter har undergået en behandling, der er i strid med de tilladte ønologiske fremgangsmåder, anvendes de metoder og regler, der er anerkendt og offentliggjort af OIV. I tilfælde, hvor der ikke findes metoder og regler, som er anerkendt af OIV, og hvor der ikke findes relevante fællesskabsmetoder og -regler, vedtages sådanne metoder og regler efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

Artikel 26
Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel og til bilag III og IV vedtages efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

Disse bestemmelser kan blandt andet omfatte:

a) tilladte ønologiske fremgangsmåder og restriktioner for mousserende vine

b) tilladte ønologiske fremgangsmåder og restriktioner for hedvine

c) bestemmelser om blanding og forskæring af druemost og vin, jf. dog bilag VI, afsnit C

d) nærmere bestemmelser om renheden og identiteten af de stoffer, der anvendes i forbindelse med ønologiske fremgangsmåder, når der ikke findes fællesskabsregler herfor

e) administrative bestemmelser for anvendelsen af de tilladte ønologiske fremgangsmåder

f) betingelser for oplagring, omsætning og anvendelse af produkter, der ikke er i overensstemmelse med artikel 21, eventuelle undtagelser fra kravene i nævnte artikel samt kriterier, der i enkelttilfælde gør det muligt at undgå en urimelig hård behandling

g) betingelser, på hvilke medlemsstaterne kan tillade oplagring, omsætning og anvendelse af produkter, som ikke opfylder bestemmelserne i dette kapitel, bortset fra artikel 21, eller gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel.

Kapitel III
Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

AFDELING 1
ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 27
Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

1. I denne forordning forstås ved:

a) "oprindelsesbetegnelse": navnet på et område, et bestemt sted eller i undtagelsestilfælde et land, der betegner en vin, en hedvin, en mousserende vin, en mousserende vin tilsat kulsyre, en perlevin eller en vin af overmodne druer, som opfylder følgende krav:

i) dens kvalitet og kendetegn kan hovedsagelig eller fuldstændigt tilskrives et geografisk miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer

ii) de druer, den er fremstillet af, hidrører udelukkende fra dette geografiske område

iii) den er fremstillet af druesorter, der tilhører arten Vitis vinifera.

b) "geografisk betegnelse": navnet på et område, et bestemt sted eller i undtagelsestilfælde et land, der betegner en vin, en hedvin, en mousserende vin, en mousserende vin tilsat kulsyre, en perlevin eller en vin af overmodne druer, som opfylder følgende krav:

i) dens kvalitet, kendetegn eller omdømme er hovedsaglig knyttet til dens geografiske oprindelse

ii) mindst 85 % af de druer, der anvendes til fremstillingen, hidrører udelukkende fra dette geografiske område

iii) den er fremstillet af druesorter, der tilhører arten Vitis vinifera eller en krydsning af Vitis vinifera-arten med andre arter af Vitis-slægten.

2. Traditionelle betegnelser betragtes som oprindelsesbetegnelser, hvis de:

a) betegner en vin

b) henviser til et geografisk navn

c) opfylder betingelserne i stk. 1, litra a) nr. i), ii) og iii).

3. Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, herunder sådanne som vedrører geografiske områder i tredjelande, kan beskyttes i Fællesskabet efter reglerne i dette kapitel.

AFDELING 2
ANSØGNING OM BESKYTTELSE

Artikel 28
Indholdet af ansøgninger om beskyttelse

1. Ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser skal bl.a. indeholde et teknisk dossier med følgende:

a) den betegnelse, der skal beskyttes

b) ansøgerens navn og adresse

c) den i stk. 2 omhandlede produktspecifikation

d) et enhedsdokument, der opsummerer den i stk. 2 omhandlede produktspecifikation.

2. Produktspecifikationen skal gøre det muligt for interesserede parter at verificere de relevante produktionsvilkår for oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

Den skal bestå af:

a) en beskrivelse af vinen og dens vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske eller organoleptiske kendetegn

b) i givet fald de særlige ønologiske fremgangsmåder, der anvendes til at fremstille vinen

c) en afgrænsning af det geografiske område

d) de maksimale udbytter pr. hektar

e) en angivelse af den eller de druesorter, vinen er fremstillet af

f) de nærmere oplysninger til bekræftelse af sammenhængen mellem kvaliteten, omdømmet eller de særlige kendetegn og det geografiske miljø eller den geografiske oprindelse

g) de gældende krav, der er fastlagt i Fællesskabets, medlemsstaternes eller i givet fald brancheorganisationernes bestemmelser, som under alle omstændigheder skal være forenelige med fællesskabsretten generelt

h) navn og adresse på de myndigheder eller organer, der verificerer, at bestemmelserne i produktspecifikationen er overholdt, og angivelse af deres specifikke opgaver.

Artikel 29

Ansøgning om beskyttelse vedrørende et geografisk område i et tredjeland

1. Vedrører ansøgningen om beskyttelse et geografisk område i et tredjeland, skal den ud over de i artikel 28 anførte elementer også indeholde bevis for, at den pågældende betegnelse er beskyttet i oprindelseslandet.

2. Ansøgeren sender ansøgningen til Kommissionen direkte eller via det pågældende tredjelands myndigheder.

3. Ansøgningen om beskyttelse indgives på et af Fællesskabets officielle sprog eller ledsages af en autoriseret oversættelse til et af disse sprog.

Artikel 30

Ansøgere

1. Enhver producentorganisation, eller undtagelsesvist en individuel producent, kan ansøge om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse. Andre interesserede parter kan deltage i ansøgningen.

2. Producenter kan kun ansøge om beskyttelse af vine, som de fremstiller.

3. Hvis en betegnelse dækker et geografisk område på tværs af en grænse eller en traditionel betegnelse er knyttet til et geografisk område på tværs af en grænse, kan der indgives en fælles ansøgning.

AFDELING 3
PROCEDURE FOR BESKYTTELSE

Artikel 31
Forudgående national procedure

1. Ansøgninger om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, jf. artikel 27, for vine med oprindelse i Fællesskabet underkastes en forudgående national procedure efter nærværende artikel.

2. Ansøgningen om beskyttelse indgives i den medlemsstat, til hvis område oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse er knyttet.

3. Medlemsstaten undersøger, om ansøgningen om beskyttelse opfylder betingelserne i dette kapitel.

   Medlemsstaten gennemfører en national procedure, der bl.a. omfatter passende offentliggørelse af ansøgningen og et tidsrum på mindst to måneder fra datoen for offentliggørelsen, hvori enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, som er etableret eller har bopæl på medlemsstatens område, kan gøre indsigelse mod den foreslåede beskyttelse ved at indgive en behørigt begrundet erklæring til medlemsstaten.

4. Hvis medlemsstaten finder, at oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse ikke opfylder de relevante krav eller er uforenelig med fællesskabsretten generelt, afviser den ansøgningen.

5. Hvis medlemsstaten finder, at de relevante krav er opfyldt, træffer den en positiv afgørelse, i henhold til hvilken den kan yde midlertidig national beskyttelse med virkning fra den dato, hvor en ansøgning om beskyttelse indgives til Kommissionen i henhold til stk. 7. Medlemsstaten offentliggør enhedsdokumentet og produktspecifikationen på internettet.

6. Medlemsstaten sikrer, at de i stk. 5 omhandlede afgørelser gøres offentligt tilgængelige, og at enhver fysisk eller juridisk person i medlemsstaten med en legitim interesse kan påklage dem.

7. I forbindelse med enhver positiv afgørelse som omhandlet i stk. 5, tilsender den pågældende medlemsstat Kommissionen en ansøgning om beskyttelse, der indeholder:

   a) ansøgerens navn og adresse

   b) det enhedsdokument, der er nævnt i stk. 28, stk. 1, litra d)

c) en erklæring fra medlemsstaten om, at den anser den af ansøgeren indgivne ansøgning for at opfylde betingelserne i denne forordning

d) en henvisning til den offentliggørelse, der er omhandlet i stk. 6.

Disse dokumenter indsendes på et af Fællesskabets officielle sprog eller ledsages af en autoriseret oversættelse til et af disse sprog.

8. Den i stk. 5 omhandlede midlertidige nationale beskyttelse ophører på den dato, hvor Kommissionen træffer en afgørelse i henhold til artikel 34.

9. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme denne artikel senest den 1. august 2009.

Artikel 32
Gennemgang i Kommissionen

1. Kommissionen offentliggør datoen for indgivelsen af ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

2. Kommissionen undersøger, om de ansøgninger om beskyttelse, der er omhandlet i artikel 31, stk. 7, opfylder betingelserne i dette kapitel.

3. Finder Kommissionen, at betingelserne i dette kapitel er opfyldt, offentliggør den enhedsdokumentet, jf. artikel 28, stk. 1, litra d), og henvisningen til offentliggørelsen af produktspecifikationen, jf. artikel 31, stk. 5, i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I modsat fald træffes der efter proceduren i artikel 104, stk. 1, afgørelse om at afvise ansøgningen.

Artikel 33
Indsigelsesprocedure

Inden for to måneder fra datoen for offentliggørelsen i henhold til artikel 32, stk. 3, første afsnit, kan enhver medlemsstat eller ethvert tredjeland eller enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, som er etableret eller har bopæl i en anden medlemsstat end den, der ansøger om beskyttelse, eller i et tredjeland, gøre indsigelse mod den foreslåede beskyttelse ved at indgive en behørigt begrundet erklæring til Kommissionen.

Fysiske eller juridiske personer, som er etableret eller har bopæl i et tredjeland, indgiver en sådan erklæring direkte eller via det pågældende tredjelands myndigheder inden for den i stk. 1 nævnte frist på to måneder.

Artikel 34
Afgørelse om beskyttelse

På grundlag af de oplysninger, Kommissionen råder over, træffes der efter proceduren i artikel 104, stk. 1, afgørelse om enten at beskytte oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, hvis den opfylder betingelserne i dette kapitel og er forenelig med fællesskabsretten generelt, eller at afvise ansøgningen, hvis disse betingelser ikke er opfyldt.

AFDELING 4
SÆRTILFÆLDE

Artikel 35
Enslydende betegnelser

1. Et navn, der er enslydende med en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, kan beskyttes som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, forudsat at det adskiller sig tilstrækkeligt fra den beskyttede betegnelse til, at forbrugerne ikke vildledes med hensyn til de pågældende vines virkelige geografiske oprindelse.

2. Indeholder eller er navnet på en druesort en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, anvendes det ikke til etikettering af de produkter, der er omfattet af denne forordning, medmindre andet er fastsat i Kommissionens gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 36
Grunde til afslag på beskyttelse

1. Navne, der er blevet artsbetegnelser, beskyttes ikke som oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser.

   I denne forordning forstås ved et navn, der er blevet en artsbetegnelse, navnet på en vin, der, selv om det henviser til det sted eller det område, hvor produktet først blev fremstillet eller markedsført, er blevet fællesbetegnelsen for en vin i Fællesskabet.

   For at fastslå, hvorvidt et navn er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle relevante faktorer, herunder navnlig:

   a) de faktiske forhold i Fællesskabet, især i forbrugsområderne

   b) de relevante nationale retsforskrifter eller fællesskabsforskrifter.

2. Et navn beskyttes ikke som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, hvis beskyttelsen på grund af et varemærkes anseelse og omdømme vil kunne vildlede forbrugerne med hensyn til vinens virkelige identitet.

Artikel 37
Forhold til varemærker

1. Hvis en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse er beskyttet i henhold til denne forordning, gives der afslag på registrering af et varemærke, der svarer til en af situationerne i artikel 38, stk. 2, og som vedrører et produkt, der henhører under en af kategorierne i bilag IV, hvis ansøgningen om registrering af varemærket indsendes efter datoen for indsendelsen af ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse til Kommissionen, og sidstnævnte ansøgning fører til beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

   Varemærker, der er registreret i strid med første afsnit, erklæres ugyldige.

2. Et varemærke, hvis anvendelse svarer til en af situationerne i artikel 38, stk. 2, og som der er indgivet ansøgning for, som er registreret, eller som har vundet hævd, for så vidt denne mulighed er hjemlet i den pågældende lovgivning, på Fællesskabets område før datoen for indsendelsen af ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse til Kommissionen, kan fortsat anvendes eller fornyes uanset beskyttelsen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, forudsat at varemærket ikke er erklæret ugyldigt, eller rettighederne dertil ikke er fortabt af de grunde, der er anført i Rådets direktiv 89/104/EØF[20] eller Rådets forordning (EF) nr. 40/94[21], jf. dog artikel 36, stk. 2.

I sådanne tilfælde tillades anvendelsen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse sideløbende med de relevante varemærker.

AFDELING 5
BESKYTTELSE OG KONTROL

Artikel 38
Beskyttelse

1. Beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser kan anvendes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører en vin, som er fremstillet i overensstemmelse med den tilsvarende produktspecifikation.

2. Beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og de vine, der anvender de pågældende navne i overensstemmelse med produktspecifikationen, er beskyttet mod:

   a) enhver direkte eller indirekte kommerciel anvendelse af en beskyttet betegnelse:

      – for lignende produkter, som ikke er i overensstemmelse med den beskyttede betegnelses produktspecifikation, eller

      – for så vidt en sådan anvendelse udnytter en oprindelsesbetegnelses eller en geografisk betegnelses omdømme

   b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produktets eller tjenesteydelsens virkelige oprindelse er angivet eller den beskyttede betegnelse er oversat eller er ledsaget af udtryk såsom "art", "type", "måde", "som fremstillet i", "efterligning", "smag", "som" eller tilsvarende

   c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets herkomst, oprindelse, art eller væsentlige egenskaber på den indre eller ydre emballage, i reklamerne eller i dokumenterne for det pågældende vinavlsprodukt samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af produktets oprindelse

   d) enhver anden form for praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

---

[20] EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.
[21] EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.

3. Beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser bliver ikke til artsbetegnelser i Fællesskabet som omhandlet i artikel 36, stk. 1.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at bringe ulovlig anvendelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser som omhandlet i stk. 2 til ophør.

Artikel 39
Register

Kommissionen opretter og fører et elektronisk register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for vin, som skal være offentligt tilgængeligt.

Artikel 40
Kompetente kontrolorganer

1. Medlemsstaterne udpeger den eller de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for at kontrollere de forpligtelser, der er fastlagt i dette kapitel, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 882/2004. Medlemsstaterne udpeger brancheorganisationer med henblik på denne kontrol, hvis disse giver tilstrækkelige garantier for objektivitet og uvildighed.

2. Medlemsstaterne sikrer, at alle erhvervsdrivende, der opfylder bestemmelserne i dette kapitel, omfattes af en ordning for kontrol.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de i stk. 1 nævnte myndigheder eller organisationer. Kommissionen offentliggør deres navne og adresser og ajourfører disse oplysninger regelmæssigt.

Artikel 41
Kontrol af overholdelsen af produktspecifikationer

1. For beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der vedrører et geografisk område i Fællesskabet, kontrolleres overholdelsen af produktspecifikationen, under fremstillingen og under og efter aftapningen af vinen, en gang om året af:

   a) en eller flere af de myndigheder eller organisationer, der er nævnt i artikel 40, eller

   b) et eller flere kontrolorganer som defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 882/2004, der fungerer som produktcertificeringsorgan.

   Udgifterne til denne kontrol afholdes af de berørte erhvervsdrivende.

2. For beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der vedrører et geografisk område i et tredjeland, kontrolleres overholdelsen af produktspecifikationen, under fremstillingen og under og efter aftapningen af vinen, en gang om året af:

   a) en eller flere offentlige myndigheder udpeget af tredjelandet eller

b) et eller flere certificeringsorganer eller

c) en eller flere brancheorganisationer.

3. De i stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), omhandlede certificeringsorganer skal overholde europæisk standard EN 45011 eller ISO/IEC-vejledning 65 (Generelle krav til organer, der udfører produktcertificering) og fra 1. maj 2010 være akkrediteret i overensstemmelse hermed.

4. Kontrollerer de i stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a) og c), omhandlede organer overholdelsen af produktspecifikationen, skal de give tilstrækkelige garantier for objektivitet og uvildighed og råde over et kvalificeret personale og de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver.

Artikel 42

Ændringer af produktspecifikationer

1. En ansøger, der opfylder betingelserne i artikel 30, kan ansøge om godkendelse af en ændring af en beskyttet oprindelsesbetegnelses eller geografisk betegnelses produktspecifikation, navnlig for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling eller for at foretage en ny afgrænsning af det geografiske område, der er nævnt i artikel 28, stk. 2, andet afsnit, litra c). I ansøgningen beskrives og begrundes de ønskede ændringer.

2. Medfører den foreslåede ændring en eller flere ændringer af enhedsdokumentet, jf. artikel 28, stk. 1, litra d), finder artikel 31-34 tilsvarende anvendelse på ændringsansøgningen. Er den foreslåede ændring imidlertid kun af mindre omfang, træffes der efter proceduren i artikel 104, stk. 1, afgørelse om, hvorvidt den skal godkendes - uden at følge proceduren i artikel 32, stk. 2, og artikel 33 - og Kommissionen offentliggør de i artikel 32, stk. 3, omhandlede elementer, hvis ændringen godkendes.

3. Medfører den foreslåede ændring ikke ændringer af enhedsdokumentet, gælder følgende regler:

a) Er det geografiske område beliggende i en medlemsstat, udtaler denne sig om ændringen, og i tilfælde af positiv udtalelse offentliggør medlemsstaten den ændrede produktspecifikation og underretter Kommissionen om de godkendte ændringer og begrundelsen herfor.

b) Er det geografiske område beliggende i et tredjeland, afgør Kommissionen, om den foreslåede ændring skal godkendes.

Artikel 43

Annullering

På Kommissionens initiativ eller efter behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse kan der træffes afgørelse efter proceduren i artikel 104, stk. 1, om at annullere beskyttelsen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, hvis den tilsvarende produktspecifikation ikke længere er overholdt.

Artikel 31-34 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 44
Eksisterende beskyttede vinbetegnelser

1. Vinbetegnelser, der er beskyttet i henhold til artikel 54 i forordning (EF) nr. 1493/1999 og artikel 28 i forordning (EF) nr. 753/2002, beskyttes automatisk i henhold til denne forordning. Kommissionen opfører dem i det i artikel 39 omhandlede register.

2. For de i stk. 1 omhandlede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser tilsender medlemsstaterne Kommissionen:

   a) det tekniske dossier, jf. artikel 28, stk. 1

   b) den nationale afgørelse vedrørende deres gyldighed.

3. For de i stk. 1 omhandlede betegnelser, for hvilke de i stk. 2 nævnte oplysninger ikke er indsendt senest den 31. december 2010, bortfalder beskyttelsen i henhold til denne forordning. Kommissionen træffer den tilsvarende formelle foranstaltning til fjernelse af sådanne betegnelser fra det i artikel 39 omhandlede register.

4. Uanset artikel 43 kan der indtil den 31. december 2013 på Kommissionens initiativ træffes afgørelse efter proceduren i artikel 104, stk. 1, om at annullere beskyttelsen af de i stk. 1 i denne artikel omhandlede oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, hvis de ikke opfylder de relevante betingelser for beskyttelse.

AFDELING 6
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 45
Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

Disse bestemmelser kan bl.a. omfatte undtagelser fra bestemmelserne i dette kapitel for ikke-færdigbehandlede ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser.

Artikel 46
Gebyrer

Medlemsstaterne kan opkræve et gebyr til dækning af deres udgifter, herunder udgifter i forbindelse med behandling af beskyttelsesansøgninger, indsigelser, ændringsansøgninger og annulleringsanmodninger i henhold til denne forordning.

Kapitel IV
Etikettering

Artikel 47
Definition

I denne forordning forstås ved "etikettering": angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til et givet produkt.

Artikel 48
Horisontale bestemmelsers anvendelse

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder direktiv 2000/13/EF, Rådets direktiv 89/396/EØF[22], Rådets direktiv 75/106/EØF[23] og direktiv 89/104/EØF anvendelse på mærkningen af de produkter, der falder ind under deres anvendelsesområde.

Artikel 49
Obligatoriske angivelser

1. Etiketteringen af de i punkt 1-9 og punkt 13 i bilag IV omhandlede produkter, som markedsføres i Fællesskabet eller går til eksport, skal omfatte følgende obligatoriske angivelser:

   a) kategorien af vinavlsprodukter i overensstemmelse med bilag IV

   b) for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse:

      – udtrykket "beskyttet oprindelsesbetegnelse" eller "beskyttet geografisk betegnelse" og

      – navnet på den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse

   c) virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen

   d) vinens herkomst

   e) aftapningsvirksomheden

   f) importøren, når det drejer sig om importerede vine.

2. Uanset stk. 1, litra a), kan kategorien af vinavlsprodukter udelades for vine, hvis etiket angiver navnet på den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse.

3. Uanset stk. 1, litra b), kan udtrykket "beskyttet oprindelsesbetegnelse" eller "beskyttet geografiske betegnelse" udelades i følgende tilfælde:

---

[22] EFT L 186 af 30.6.1989, s. 21.
[23] EFT L 42 af 15.2.1975, s. 1.

a) hvis en særlig national betegnelse, som er lovreguleret på nationalt plan, er anført på etiketten

b) i undtagelsestilfælde, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 104, stk. 1, hvis navnet på den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse er anført på etiketten.

Artikel 50
Fakultative angivelser

Etiketteringen af de produkter, der henvises til i artikel 49, stk. 1, kan bl.a. omfatte følgende fakultative angivelser:

a) årgang

b) navnet på en eller flere druesorter

c) sukkerindholdet

d) for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, traditionelle udtryk - bortset fra oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser - der vedrører produktions- eller lagringsmetoden eller den pågældende vins kendetegn, farve eller arten af stedet

e) EF-symbolet for den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse

f) visse produktionsmetoder.

Artikel 51
Sprog

De i henhold til artikel 49 obligatoriske angivelser anføres på et eller flere af Fællesskabets officielle sprog, hvis der er tale om sproglige udtryk.

Navnet på en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse eller den særlige nationale betegnelse anføres dog på etiketten på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor vinen har sin oprindelse.

Artikel 52
Håndhævelse

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at vine, som ikke er etiketteret i overensstemmelse med dette kapitel, ikke bringes i omsætning eller trækkes tilbage fra markedet.

Artikel 53
Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

Disse bestemmelser kan blandt andet omfatte:

a) nærmere bestemmelser om angivelsen af vinens herkomst

b) betingelser for anvendelsen af de fakultative angivelser i artikel 50

c) nærmere bestemmelser om de traditionelle udtryk, der kan anvendes til at betegne vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse

d) overvågning af angivelser af årgang og druesort på etiketter.

Kapitel V
Producent- og brancheorganisationer

Artikel 54
Producentorganisationer

Medlemsstaterne anerkender som producentorganisation enhver retlig enhed, der opfylder følgende betingelser:

a) den består af producenter af produkter, som er omfattet af denne forordning

b) den er oprettet på initiativ af producenter

c) den forfølger et bestemt mål, der bl.a. kan være:

   i) i fællesskab at tilpasse produktionen til markedets behov og forbedre produktet

   ii) at fremme koncentrationen af udbuddet og omsætningen af medlemmernes produktion

   iii) at fremme rationaliseringen og forbedringen af produktion og forarbejdning

   iv) at nedbringe produktions- og markedsforvaltningsomkostningerne og stabilisere producentpriserne

   v) at fremme og yde teknisk bistand til anvendelse af miljøvenlige dyrknings- og produktionsmetoder

   vi) at fremme initiativer vedrørende forvaltning af biprodukter fra vinfremstillingen og især affaldshåndtering med henblik på beskyttelse af kvaliteten af vand, jordbund og landskaber og bevarelse eller fremme af den biologiske mangfoldighed

   vii) at forske i bæredygtige produktionsmetoder og bæredygtig markedsudvikling

d) dens vedtægter skal navnlig pålægge medlemmerne:

   i) at følge de regler, producentorganisationen har vedtaget for indberetning af produktionsdata og for produktion, markedsføring og miljøbeskyttelse

   ii) at give producentorganisationen de oplysninger, den ønsker til statistiske formål, og som bl.a. kan vedrøre dyrkningsområder og markedsudvikling

   ii) at betale bøder for overtrædelse af de vedtægtsbestemte forpligtelser

e) den har til den berørte medlemsstat indgivet en ansøgning om anerkendelse som producentorganisation i henhold til denne forordning, og ansøgningen indeholder følgende:

i) bevis for, at enheden opfylder kravene i litra a)-d)

ii) bevis for, at den har et mindste antal medlemmer, der skal fastlægges af den berørte medlemsstat

iii) bevis for, at den i det område, hvor den har sit virke, dækker en mindste mængde markedsegnet produktion, der skal fastlægges af den berørte medlemsstat

iv) bevis for, at den kan udøve sine aktiviteter korrekt, både over en længere periode og med hensyn til effektivitet og koncentration af udbuddet

v) bevis for, at den gør det praktisk muligt for sine medlemmer at opnå teknisk bistand til anvendelse af miljøvenlige dyrkningsmetoder.

Artikel 55

Brancheorganisationer

Medlemsstaterne anerkender som brancheorganisation enhver retlig enhed, der opfylder følgende betingelser:

a) den består af repræsentanter for erhvervsaktiviteter inden for produktion eller forarbejdning af eller handel med de produkter, der er omfattet af denne forordning

b) den er oprettet på initiativ af alle eller nogle af de organisationer eller sammenslutninger, som den består af

c) den udfører en eller flere af følgende aktiviteter i en eller flere af Fællesskabets områder under hensyntagen til folkesundheden og forbrugernes interesser:

i) forbedring af kendskabet til og åbenheden om produktionen og markedet

ii) medvirken til en bedre koordinering af omsætningen af produkterne, bl.a. gennem forskning og markedsundersøgelser

iii) udarbejdelse af standardkontrakter, der er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne

iv) bedre udnyttelse af produktionskapaciteten

v) oplysning og forskning, der er nødvendig for produktionsomlægning til produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet og miljøbeskyttelse

vi) oplysning om særlige kendetegn ved vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse

vii) forskning i metoder, der gør det muligt at begrænse anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og andre rå- og hjælpestoffer, samtidig med at produktkvaliteten sikres, og jordbunden og vandressourcerne beskyttes

viii) fremme af integreret produktion og andre miljøvenlige produktionsmetoder

ix) tilskyndelse til et moderat og ansvarligt vinforbrug og oplysning om de skadelige virkninger af et uansvarligt forbrugsmønster

x) salgsfremstød for vin, særlig i tredjelande

xi) udvikling af metoder og instrumenter til forbedring af produktkvaliteten i alle produktions-, fremstillings- og markedsføringsled

xii) bedre udnyttelse, beskyttelse og fremme af økologisk landbrug, af kvalitetsmærker og af beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

d) den har til den berørte medlemsstat indgivet en ansøgning om anerkendelse som brancheorganisation i henhold til denne forordning, og ansøgningen indeholder følgende:

i) bevis for, at enheden opfylder kravene i litra a), b) og c)

ii) bevis for, at enheden udøver sine aktiviteter i et eller flere områder i det pågældende land

iii) bevis for, at enheden tegner sig for en betydelig andel af produktionen af eller handelen med de produkter, der er omfattet af denne forordning

iv) bevis for, at enheden ikke producerer, forarbejder eller markedsfører de produkter, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 56
Anerkendelsesprocedure

1. Ansøgninger om anerkendelse som producentorganisation eller brancheorganisation indgives til og behandles i den medlemsstat, hvor organisationen har sit hjemsted.

2. Medlemsstaten træffer afgørelse om at anerkende eller ikke anerkende organisationen senest tre måneder efter indgivelsen af ansøgningen.

Artikel 57
Markedsføringsregler

1. For at markedet for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse - herunder de druer og den most og de vine, som de hidrører fra - kan fungere bedre, kan producentmedlemsstaterne, især ved iværksættelsen af de beslutninger, der er truffet af brancheorganisationerne, fastlægge markedsføringsregler med henblik på at regulere udbuddet, forudsat at disse regler går ud på, at produkterne tilføres en reserve eller gradvis fraføres en reserve.

De pågældende regler må ikke:

a) vedrøre transaktioner, der udføres efter den første markedsføring af det berørte produkt

b) tillade fastsættelse af priser, end ikke vejledende eller anbefalede priser

c) fastfryse for stor en del af den årlige høst, der ellers er til rådighed

d) give mulighed for nægtelse af den eller de nationale attester og fællesskabsattester, der er nødvendige for omsætning og markedsføring af vine, når den pågældende markedsføring er i overensstemmelse med ovennævnte regler.

2. De regler, der er nævnt i stk. 1, skal meddeles de erhvervsdrivende i deres helhed ved offentliggørelse i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.

Artikel 58
Overvågning

Medlemsstaterne:

a) kontrollerer regelmæssigt, om producent- og brancheorganisationerne overholder de i artikel 54 og 55 fastsatte betingelser for anerkendelse

b) tilbagekalder anerkendelsen, hvis en producent- eller brancheorganisation ikke længere overholder de relevante krav, og pålægger den sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse eller uregelmæssigheder.

Artikel 59
Kommunikation

Senest den 1. marts hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport om de afgørelser og foranstaltninger, de har truffet i henhold til artikel 56, 57 og 58 i det foregående år.

AFSNIT IV
SAMHANDEL MED TREDJELANDE

Kapitel I
Fælles bestemmelser

Artikel 60
Generelle principper

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder toldsatserne i den fælles toldtarif anvendelse på de produkter, der er omfattet af denne forordning.

2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

   a) opkrævning af afgifter med samme virkning som told

   b) anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 61
Den kombinerede nomenklatur

De almindelige regler for fortolkning af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifering af de produkter, der er omfattet af denne forordning. Den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, herunder eventuelt definitionerne og kategorierne i bilag I og IV, indarbejdes i den fælles toldtarif.

Kapitel II
Import- og eksportlicenser

Artikel 62
Import- og eksportlicenser

1. Der kan efter proceduren i artikel 104, stk. 1, træffes afgørelse om, at der ved import til Fællesskabet eller eksport fra Fællesskabet af et eller flere produkter henhørende under KN-kode 2009 61, 2009 69 og 2204 skal fremlægges en import- eller eksportlicens.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 tages der hensyn til behovet for licenser til forvaltning af de pågældende markeder og især, når der er tale om importlicenser, til overvågning af importen af de pågældende produkter.

Artikel 63
Udstedelse af licenser

Medlemsstaterne udsteder import- og eksportlicenser til enhver, der ansøger herom, uanset hvor i Fællesskabet vedkommende er etableret, medmindre andet er fastsat i en af Rådets forordninger eller andre af Rådets retsakter, uden at dette i øvrigt indskrænker anvendelsen af kapitel IV.

Artikel 64
Licensernes gyldighed

Import- og eksportlicenser gælder for hele Fællesskabet.

Artikel 65
Sikkerhed

1. Medmindre andet er fastsat efter proceduren i artikel 104, stk. 1, er licensudstedelsen betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode.

2. Sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis finder sted inden for licensens gyldighedsperiode, medmindre der foreligger force majeure.

Artikel 66
Særlig sikkerhed

1. For druesaft og druemost henhørende under KN-kode 2009 61, 2009 69 og 2204 30, for hvilke anvendelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif afhænger af produktets importpris, skal korrektheden af denne pris efterprøves enten på grundlag af en kontrol af de enkelte partier eller ved anvendelse af en fast importværdi, som Kommissionen beregner på grundlag af prisnoteringerne for de pågældende produkter i oprindelseslandene.

   Er den oplyste indgangspris for det pågældende parti i givet fald højere end den faste importværdi forhøjet med en margen, der fastsættes efter stk. 2, og som ikke må overstige den faste importværdi med mere end 10 %, skal der stilles sikkerhed svarende til importtolden beregnet på grundlag af den faste importværdi.

   Oplyses indgangsprisen for det pågældende parti ikke, afhænger anvendelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif af den faste importværdi eller af anvendelsen af de relevante bestemmelser i toldforskrifterne på betingelser, der skal fastlægges efter stk. 2.

2. Hvis Rådet indrømmer undtagelser, jf. bilag VI, afsnit B, punkt 5, eller afsnit C, for importerede produkter, skal importørerne stille sikkerhed for disse produkter hos de udpegede toldmyndigheder på tidspunktet for varens overgang til fri omsætning. Sikkerheden frigives, når importøren har forelagt toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor varen er overgået til fri omsætning, tilfredsstillende bevis for, at druemosten er blevet omdannet til druesaft, anvendt i andre produkter uden for vinsektoren eller, hvis den er anvendt til vinfremstilling, at den er blevet behørigt mærket.

Artikel 67
Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

Disse bestemmelser kan blandt andet omfatte:

a) fastsættelse af kriterier for at afgøre, hvilken kontrolordning der skal anvendes

b) hvilke elementer der skal tages i betragtning ved beregningen af de faste importværdier

c) størrelsen af den i artikel 65 og 66 nævnte sikkerhed samt reglerne for frigivelsen heraf

d) i givet fald listen over de produkter, for hvilke der kræves import- eller eksportlicens

e) i givet fald betingelserne for udstedelse af licenser og disses gyldighedsperiode.

Kapitel III
Beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 68
Beskyttelsesforanstaltninger

1. Kommissionen træffer beskyttelsesforanstaltninger over for import til Fællesskabet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 519/94[24] og (EF) nr. 3285/94[25] på de i stk. 3 anførte betingelser.

2. Medmindre andet er fastsat i andre af Rådets retsakter, træffer Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3 beskyttelsesforanstaltninger over for import til Fællesskabet, der sker i henhold til internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktatens artikel 300.

3. Kommissionen kan træffe de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat. Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen.

   Medlemsstaterne underrettes om foranstaltningerne, der iværksættes straks.

   Enhver medlemsstat kan indbringe en i henhold til stk. 1 og 2 af Kommissionen truffet foranstaltning for Rådet inden for fem arbejdsdage efter datoen for underretningen herom. Rådet træder omgående sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning senest en måned efter den dato, hvor den blev indbragt for det.

4. Finder Kommissionen, at en i henhold til stk. 1 eller 2 truffet beskyttelsesforanstaltning bør ophæves eller ændres, gør den følgende:

   a) hvis foranstaltningen er vedtaget af Rådet, foreslår Kommissionen Rådet, at den ophæves eller ændres. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal

   b) i alle andre tilfælde er det Kommissionen, der ophæver eller ændrer Fællesskabets beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 69
Tillægsimporttold

1. Importen af druesaft og druemost, som i aftalen om landbrug indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i forbindelse med Uruguay-runden er omfattet af en særlig beskyttelsesklausul, pålægges en tillægsimporttold ud over den i artikel 60, stk. 1, fastsatte told, for at undgå eller afhjælpe de skadelige virkninger, der kan opstå for markedet i Fællesskabet, hvis:

   a) importen sker til en pris, der ligger under det niveau, som Fællesskabet har meddelt WTO, eller

---

[24] EFT L 67 af 10.3.1994, s. 89.
[25] EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53.

b) importmængden i et år overstiger et bestemt niveau.

Det i litra b) omhandlede niveau fastlægges på basis af afsætningsmulighederne, der i givet fald defineres som importen i procent af det tilsvarende indenlandske forbrug i de tre forudgående år.

2. Tillægsimporttolden pålægges ikke, hvis det er usandsynligt, at importen skaber forstyrrelser på Fællesskabets marked, eller hvis virkningerne ikke står i forhold til det tilstræbte mål.

3. Ved anvendelsen af stk. 1, litra a), fastlægges importpriserne på grundlag af cif-importpriserne for det pågældende parti.

Cif-importpriserne kontrolleres på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller Fællesskabets importmarked.

Artikel 70

Suspension af proceduren for aktiv og passiv forædling

1. Hvis Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelser på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan der efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ træffes afgørelse efter proceduren i artikel 104, stk. 1, om helt eller delvis at suspendere anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de produkter, der er omfattet af denne forordning. Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffes der afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen.

Medlemsstaterne underrettes om foranstaltningerne, der iværksættes straks.

Enhver medlemsstat kan indbringe en i henhold til første afsnit truffet foranstaltning for Rådet inden for fem arbejdsdage efter datoen for underretningen herom. Rådet træder omgående sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning senest en måned efter den dato, hvor den blev indbragt for det.

2. I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for vin kan fungere efter hensigten, kan anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling af de produkter, der er omfattet af denne forordning, helt eller delvis forbydes af Rådet efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2.

Artikel 71

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

Kapitel IV
Importregler

Artikel 72
Importkrav

1. Medmindre andet er fastsat, navnlig i aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300, finder bestemmelserne om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser og om etikettering i afsnit III, kapitel III og IV, og artikel 19, stk. 2, i denne forordning anvendelse på produkter henhørende under KN-kode 2009 61, 2009 69 og 2204, som importeres til Fællesskabet.

2. Medmindre andet er fastsat i aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300, fremstilles de i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede produkter i overensstemmelse med de ønologiske fremgangsmåder og restriktioner, der er anbefalet af OIV eller godkendt af Fællesskabet i medfør af denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

3. Ved import af de i stk. 1 omhandlede produkter skal der fremlægges:

   a) en attest, hvorved det godtgøres, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 er opfyldt, som skal udstedes af en kompetent myndighed, der er opført på en liste, som skal opstilles efter proceduren i artikel 104, stk. 1, i det land, hvorfra produktet kommer

   b) en analyseerklæring udarbejdet af et organ eller en myndighed, som er udpeget af det land, hvorfra produktet kommer, hvis det er bestemt til direkte konsum.

Artikel 73
Toldkontingenter

1. Toldkontingenter, der følger af aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300 eller af andre af Rådets retsakter, for import af produkter, der er omfattet af denne forordning, åbnes og forvaltes efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

2. Toldkontingenterne forvaltes på en sådan måde, at de erhvervsdrivende ikke forskelsbehandles, ved anvendelse af en af følgende metoder eller en kombination heraf eller en anden passende metode:

   a) en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge, som ansøgninger indgives i ("først til mølle"-princippet)

   b) en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der indgives ansøgning om (efter den såkaldte metode med "samtidig behandling")

   c) en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode med "traditionelle/nye mønstre").

3. Metoden til forvaltning af toldkontingenterne skal, hvor det er relevant, tage behørigt hensyn til fællesskabsmarkedets forsyningsbehov og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked.

Artikel 74
Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

Disse bestemmelser kan blandt andet omfatte:

a) bestemmelser, der giver garanti for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der anvendes til kontrol af den i litra a) nævnte garanti.

AFSNIT V
PRODUKTIONSKAPACITET

Kapitel I
Ulovlige beplantninger

Artikel 75
Ulovlige beplantninger fra efter 1. september 1998

1. Producenter, der efter den 1. september 1998 har plantet vinstokke på arealer, som ikke er omfattet af en plantningsrettighed, rydder disse for egen regning.

2. Indtil rydningen i henhold til stk. 1 er gennemført, må druer og produkter fremstillet af druer fra de i nævnte stykke omhandlede arealer kun bringes i omsætning med henblik på destillation. Produkterne fra destillationen må ikke anvendes til fremstilling af alkohol med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på 80 % vol. eller derunder.

3. Efter den 31. december 2008 pålægger medlemsstaterne producenter, der ikke har overholdt denne rydningsforpligtelse, sanktioner, som differentieres efter, hvor alvorlig, omfattende og varig den manglende overholdelse er.

4. Medlemsstaterne giver hvert år senest den 1. marts Kommissionen underretning om de arealer, hvor der er plantet vinstokke efter den 1. september 1998, og som ikke er omfattet af en plantningsrettighed, samt om de i overensstemmelse med stk. 1 ryddede arealer.

5. Udløbet af det midlertidige forbud mod nyplantning den 31. december 2013, jf. artikel 80, stk. 1, berører ikke de i nærværende artikel fastsatte forpligtelser.

Artikel 76
Obligatorisk legalisering af ulovlige beplantninger fra før 1. september 1998

1. Producenter, der før den 1. september 1998 har plantet vinstokke på arealer, som ikke er omfattet af en plantningsrettighed, legaliserer disse mod betaling af et gebyr senest den 31. december 2009.

Første afsnit finder ikke anvendelse på arealer, som er legaliseret på de i artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1493/1999 fastsatte betingelser.

2. Det i stk. 1 nævnte gebyr fastsættes af medlemsstaterne. Det skal være på mindst det dobbelte af den gennemsnitlige værdi af den tilsvarende plantningsrettighed i det pågældende område.

3. Indtil legaliseringen i henhold til stk. 1 er gennemført, må druer og produkter fremstillet af druer fra de i nævnte stykke omhandlede arealer kun bringes i omsætning med henblik på destillation. Produkterne fra destillationen må ikke anvendes til fremstilling af alkohol med et virkeligt alkoholindhold på 80 % vol. eller derunder.

4. Ulovlige arealer som omhandlet i stk. 1, som ikke er legaliseret i henhold til nævnte stykke senest den 31. december 2009, ryddes for egen regning af de berørte producenter.

   Medlemsstaterne pålægger producenter, der ikke overholder denne rydningsforpligtelse, sanktioner, som differentieres efter, hvor alvorlig, omfattende og varig den manglende overholdelse er.

5. Medlemsstaterne giver hvert år senest den 1. marts Kommissionen underretning om:

   a) de arealer, hvor der er plantet vinstokke før den 1. september 1998, og som ikke er omfattet af en plantningsrettighed

   b) de arealer, der er legaliseret i overensstemmelse med stk. 1, gebyrerne, jf. nævnte stykke, og den gennemsnitlige regionale værdi af plantningsrettighederne, jf. stk. 2.

   Medlemsstaterne giver, første gang senest den 1. marts 2010, Kommissionen underretning om de arealer, der er ryddet i overensstemmelse med stk. 4, første afsnit.

6. Udløbet af det midlertidige forbud mod nyplantning den 31. december 2013, jf. artikel 80, stk. 1, berører ikke de i til stk. 3, 4 og 5 fastsatte forpligtelser.

Artikel 77
Destillation

1. Medlemsstaterne skal kræve dokumentation for destillation i henhold til artikel 75, stk. 2, og artikel 76, stk. 3, i form af destillationskontrakter, der skal forelægges af producenterne.

2. Medlemsstaterne kontrollerer, om de i stk. 1 nævnte destillationskontrakter reelt foreligger. Er det ikke tilfældet, pålægger de sanktioner.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke arealer der er omfattet af destillation, og hvor store mængder alkohol det drejer sig om.

Artikel 78
Ledsageforanstaltninger

De i artikel 75, stk. 1, første afsnit, og i artikel 76, stk. 1, første afsnit, omhandlede arealer kan ikke komme i betragtning til støtteforanstaltninger på nationalt plan eller på fællesskabsplan, så længe de ikke er legaliseret.

Artikel 79
Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

Disse bestemmelser kan blandt andet omfatte:

a) nærmere bestemmelser om oplysningskrav til medlemsstaterne og om eventuelle nedsættelser af budgetbevillingerne i bilag II i tilfælde af manglende overholdelse af kravene

b) nærmere bestemmelser om de sanktioner, medlemsstaterne skal pålægge i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne i artikel 75, 76 og 77.

Kapitel II
Overgangsordning for plantningsrettigheder

Artikel 80
Midlertidigt forbud mod plantning af vinstokke

1. Indtil den 31. december 2013 er det forbudt at plante druesorter, der er klassificeret som druesorter til persning, jf. artikel 18, stk. 1, første afsnit, uden at dette i øvrigt berører artikel 18 og navnlig dennes stk. 3.

2. Indtil den 31. december 2013 er det ligeledes forbudt at dobbeltpode druesorter til persning, jf. artikel 18, stk. 1, første afsnit, på druesorter til andre formål end persning.

3. Uanset stk. 1 og 2 er plantning og dobbeltpodning som omhandlet i nævnte stykker tilladt, hvis der foreligger:

   a) en nyplantningsrettighed i henhold til artikel 81

   b) en genplantningsrettighed i henhold til artikel 82

   c) en plantningsrettighed, som er tildelt fra en reserve i henhold til artikel 83 og 84.

4. De i stk. 3 omhandlede plantningsrettigheder tildeles i hektar.

5. Artikel 81-86 finder anvendelse indtil den 31. december 2013.

Artikel 81
Nyplantningsrettigheder

1. Medlemsstaterne kan tildele producenterne nyplantningsrettigheder for arealer:

   a) der er bestemt til nyplantning i forbindelse med jordfordeling eller ekspropriation, som af hensyn til almenvellet er vedtaget i medfør af gældende national lovgivning

   b) der er bestemt til forsøg

   c) der er bestemt til podningsgartneri

   d) hvis vinavlsprodukterne derfra udelukkende er bestemt til vinavlerens privatforbrug.

2. Nyplantningsrettigheder skal:

   a) anvendes af den producent, der har fået dem tildelt

   b) anvendes inden udgangen af det andet produktionsår efter det produktionsår, hvor de blev tildelt

   c) anvendes til de formål, som tildelingen gælder.

Artikel 82
Genplantningsrettigheder

1. Medlemsstaterne tildeler genplantningsrettigheder til producenter, der har ryddet et vindyrkningsareal.

   Der kan dog ikke tildeles genplantningsrettigheder for arealer, for hvilke der er givet rydningspræmie i overensstemmelse med kapitel III.

2. Medlemsstaterne kan tildele genplantningsrettigheder til producenter, der forpligter sig til at rydde et vindyrkningsareal. I så fald ryddes det pågældende areal senest ved udgangen af det tredje år efter, at de nye vinstokke, som genplantningsrettighederne gælder, er blevet plantet.

3. Genplantningsrettigheder tildeles for et areal, der svarer til det ryddede areal i renkultur.

4. Genplantningsrettighederne udøves på den bedrift, som har fået dem tildelt. Medlemsstaterne kan endvidere bestemme, at disse genplantningsrettigheder kun må udøves på det areal, der er blevet ryddet.

5. Uanset stk. 4 kan medlemsstaterne fastsætte, at genplantningsrettigheder helt eller delvis kan overføres til en anden bedrift i samme medlemsstat i følgende tilfælde:

   a) hvis en del af den berørte bedrift overgår til denne anden bedrift

   b) hvis arealerne på denne anden bedrift er bestemt til:

      – produktion af vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse eller

– podningsgartneri.

Medlemsstaterne sørger for, at anvendelsen af undtagelserne i første afsnit ikke fører til en samlet forøgelse af produktionskapaciteten på deres område, især i forbindelse med overførsler fra ikke-kunstvandede arealer til kunstvandede arealer.

6. Stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse på rettigheder, der kan sidestilles med genplantningsrettigheder, og som er erhvervet i henhold til tidligere fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser.

7. Genplantningsrettigheder, der er tildelt i henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1493/1999, anvendes inden for de deri fastsatte frister.

Artikel 83

Nationale og regionale reserver af plantningsrettigheder

1. For at forbedre forvaltningen af produktionskapaciteten opretter medlemsstaterne en national reserve eller regionale reserver af plantningsrettigheder.

2. Medlemsstater, der har oprettet nationale eller regionale reserver af plantningsrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 1493/1999, kan bevare disse reserver indtil den 31. december 2013.

3. Følgende plantningsrettigheder tilføres den nationale eller de regionale reserver, hvis de ikke er anvendt inden for den fastsatte frist:

   a) nplantningsrettigheder

   b) genplantningsrettigheder

   c) plantningsrettigheder, der er tildelt fra reserven.

4. Producenterne kan overføre genplantningsrettigheder til de nationale eller regionale reserver. Betingelserne for en sådan overførsel, i givet fald mod en økonomisk godtgørelse fra medlemsstaten, bestemmes af medlemsstaten under hensyntagen til parternes legitime interesser.

5. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende en ordning med reserver, hvis de kan bevise, at der findes en anden effektiv ordning for forvaltning af plantningsrettigheder på hele deres område. Den alternative ordning kan om nødvendigt afvige fra de relevante bestemmelser i dette kapitel.

   Første afsnit finder også anvendelse på medlemsstater, der ophører med at anvende nationale eller regionale reserver i henhold til forordning (EF) nr. 1493/1999.

Artikel 84

Tildeling af plantningsrettigheder fra reserven

1. Medlemsstaterne kan tildele rettigheder fra en reserve:

   a) uden modydelse, til producenter, som er under 40 år, som har de nødvendige faglige kvalifikationer, som for første gang etablerer sig på en vinbedrift, og som er bedriftens driftsleder

b) mod betaling til nationale eller i givet fald regionale kasser, til producenter, som har til hensigt at udnytte rettighederne til at beplante arealer, hvis produktion der er et sikkert marked for.

Medlemsstaterne opstiller kriterier for fastsættelse af den i litra b) nævnte betaling, hvis størrelse kan variere afhængigt af det endelige produkt fra de pågældende vindyrkningsarealer og af den resterende varighed af det midlertidige forbud mod nyplantning, jf. artikel 80, stk. 1 og 2.

2. Når der udnyttes plantningsrettigheder fra en reserve, sikrer medlemsstaterne:

a) at stedet, de anvendte sorter og dyrkningsmetoderne garanterer, at den efterfølgende produktion er tilpasset efterspørgslen på markedet

b) at de pågældende udbytter er typiske for gennemsnittet i området, især når plantningsrettigheder fra en reserve for ikke-kunstvandede arealer udnyttes på kunstvandede arealer.

3. Plantningsrettigheder fra en reserve, som ikke er udnyttet inden udgangen af det andet produktionsår efter det produktionsår, hvor de blev tildelt, fortabes og føres tilbage til reserven.

4. Plantningsrettigheder i en reserve, som ikke er udnyttet inden udgangen af det femte produktionsår efter, at de er tilført reserven, går tabt.

5. Hvis der findes regionale reserver i en medlemsstat, kan den pågældende medlemsstat fastsætte regler for overførsel af plantningsrettigheder mellem de regionale reserver. Hvis der findes både regionale og nationale reserver i en medlemsstat, kan den pågældende medlemsstat også tillade overførsler disse reserver imellem.

Der kan anvendes en reduktionskoefficient på overførsler.

Artikel 85
De minimis

Dette kapitel finder kun anvendelse i de medlemsstater, hvor vinproduktionen overstiger 25 000 hl pr. produktionsår. Denne produktion beregnes på grundlag af den gennemsnitlige produktion i de sidste fem produktionsår.

Artikel 86
Strengere nationale regler

Medlemsstaterne kan vedtage strengere nationale regler for tildeling af nyplantningsrettigheder eller genplantningsrettigheder. De kan foreskrive, at ansøgninger herom og de relevante oplysninger, der ledsager disse, skal suppleres med yderligere angivelser, der måtte være nødvendige for at overvåge udviklingen i produktionskapaciteten.

Artikel 87
Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

Disse bestemmelser kan blandt andet omfatte:

a) bestemmelser, som skal gøre det muligt at undgå for store administrative omkostninger i forbindelse med anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel

b) sameksistens af vinstokke i medfør af artikel 82, stk. 2

c) anvendelsen af den reduktionskoefficient, der er omhandlet i artikel 84, stk. 5.

Kapitel III
Rydningsordning

Artikel 88
Anvendelsesområde og definition

1. I dette kapitel fastlægges betingelserne for udbetaling til vinavlere af en præmie som modydelse for rydning af vinstokke (i det følgende benævnt "rydningspræmie").

2. I dette kapitel forstås ved "rydning" fuldstændig fjernelse af alle vinstokke på et vindyrkningsareal.

Artikel 89
Ordningens varighed

Rydningsordningen gælder indtil udgangen af produktionsåret 2012/2013.

Artikel 90
Betingelser for støtteberettigelse

Der kan kun ydes rydningspræmie, hvis det berørte areal opfylder følgende betingelser:

a) der er ikke modtaget omstrukturerings- og omstillingsstøtte hertil fra Fællesskabet i de 10 produktionsår, der går forud for rydningen

b) der er ikke modtaget fællesskabsstøtte hertil i henhold til andre fælles markedsordninger i de fem produktionsår, der går forud for rydningen

c) det passes

d) det er ikke under 0,1 ha

e) det er ikke beplantet i strid med gældende fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser

f) det er beplantet med en druesort til persning, der er klassificeret af de berørte medlemsstater i henhold til artikel 18, stk. 1, første afsnit.

Uanset litra e) kan der ydes rydningspræmie til arealer, som er legaliseret i henhold til artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1493/1999 og artikel 76, stk. 1, i nærværende forordning.

Artikel 91
Rydningspræmiens størrelse

1. Satserne for de rydningspræmier, der skal ydes, fastsættes efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

2. Det specifikke beløb, der skal udbetales i rydningspræmie, fastsættes af medlemsstaterne inden for rammerne af de i stk. 1 nævnte satser og på grundlag af den pågældende bedrifts historiske udbytter.

Artikel 92
Procedure og budget

1. Interesserede producenter indsender ansøgninger om rydningspræmie til de respektive myndigheder i medlemsstaterne senest den 30. september hvert år.

2. Medlemsstaternes myndigheder behandler de ansøgninger, der kan komme i betragtning, og meddeler hvert år senest den 15. oktober Kommissionen det samlede areal og de samlede beløb, der svarer til disse ansøgninger, opdelt efter områder og udbytteintervaller.

3. Det maksimale årsbudget for rydningsordningen er fastsat i bilag VII.

4. Hvert år senest den 15. november fastsættes der efter proceduren i artikel 104, stk. 1, en bestemt procentsats for antagelse af de anmeldte beløb, hvis det samlede beløb, som medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, overstiger de disponible budgetmidler.

5. Medlemsstaterne antager hvert år senest den 15. januar ansøgninger:

   a) for de arealer, som der er indsendt ansøgning for, i deres helhed, hvis Kommissionen ikke har fastsat en procentsats i henhold til stk. 4, eller

   b) for de arealer, der fremkommer ved anvendelse af den i stk. 4 nævnte procentsats på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

   Medlemsstaterne meddeler hvert år senest den 30. januar Kommissionen, hvilke ansøgninger der er antaget, opdelt efter områder og udbytteintervaller, og det samlede beløb, der er udbetalt i rydningspræmier, opdelt efter områder.

6. For det foregående produktionsår meddeler medlemsstaterne hvert år senest den 15. september Kommissionen:

   a) de ryddede arealer, opdelt efter områder og udbytteintervaller

   b) det samlede beløb, der er udbetalt i rydningspræmier, opdelt efter områder.

Artikel 93
Krydsoverensstemmelse

Har en landbruger på et hvilket som helst tidspunkt inden for fem år efter betaling af rydningspræmien ikke overholdt de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og betingelserne for

god landbrugs- og miljømæssig stand, jf. artikel 3-7 i forordning (EF) nr. 1782/2003, på sin bedrift, og skyldes den manglende overholdelse en handling eller undladelse, der direkte kan tilskrives landbrugeren, nedsættes eller annulleres betalingen helt eller delvist afhængigt af, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og landbrugeren pålægges i givet fald at betale den tilbage efter betingelserne i de nævnte bestemmelser.

Der fastsættes efter proceduren i artikel 144, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 regler for den berørte medlemsstats nedsættelse eller inddrivelse af en del af eller hele støtten.

Artikel 94
Undtagelser

1. En medlemsstat kan beslutte at afvise yderligere ansøgninger som omhandlet i artikel 92, stk. 1, når det samlede ryddede areal er nået op på 10 % af dens vindyrkningsarealer, jf. bilag VIII.

2. Medlemsstaterne kan udelukke vinarealer i bjergområder og på stejle skråninger fra rydningsordningen på betingelser, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

3. Medlemsstaterne kan udelukke arealer fra rydningsordningen, hvis dens anvendelse er uforenelig med hensynet til miljøet. De arealer, der således udelukkes, må højst udgøre 2 % af de samlede vindyrkningsarealer, jf. bilag VIII.

4. Medlemsstater, der beslutter at gøre brug af den i stk. 2 og 3 omhandlede mulighed, meddeler hvert år senest den 1. august og første gang den 1. august 2008 Kommissionen, hvad angår den rydningsforanstaltning, der skal iværksættes:

   a) de arealer, der er udelukket

   b) begrundelsen herfor, jf. stk. 2 og 3.

5. Medlemsstaterne giver producenter på de arealer, der er udelukket i henhold til stk. 2 og 3, forrang i forbindelse med andre støtteforanstaltninger i denne forordning, navnlig, hvis det er relevant, i forbindelse med omstrukturerings- og omstillingsforanstaltningen under støtteprogrammerne og foranstaltningerne til udvikling af landdistrikter.

Artikel 95
Enkeltbetalingsordningen

1. Landbrugere, der deltager i rydningsordningen, opnår betalingsrettigheder for de berørte arealer i overensstemmelse med afsnit III, kapitel 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

2. Medlemsstaterne fastsætter de i stk. 1 omhandlede betalingsrettigheder for vindyrkningsarealer, der ryddes i overensstemmelse med dette kapitel, til et beløb, der svarer til den gennemsnitlige værdi af betalingsrettighederne i det pågældende område, dog højst 350 EUR/ha.

Indtil udgangen af produktionsåret 2012/2013 meddeler medlemsstaterne hvert år senest den 15. september Kommissionen de gennemsnitlige regionale enkeltbetalinger, der er anvendt til at fastsætte betalingsrettighederne.

Artikel 96
De minimis

Dette kapitel finder kun anvendelse i de medlemsstater, hvor vinproduktionen overstiger 25 000 hl pr. produktionsår. Denne produktion beregnes på grundlag af den gennemsnitlige produktion i de sidste fem produktionsår.

Artikel 97
Supplerende national støtte

Medlemsstaterne kan yde supplerende national støtte til rydning ud over den tildelte rydningspræmie.

Artikel 98
Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

Disse bestemmelser kan blandt andet omfatte:

a) præmiesatser og -beløb, jf. artikel 91

b) detaljerede regler for krydsoverensstemmelse

c) kriterier for undtagelser, jf. artikel 94

d) indberetningskrav til medlemsstaterne vedrørende gennemførelsen af rydningsordningen, herunder sanktionerne i tilfælde af forsinkelser i indberetningen og de oplysninger, medlemsstaterne giver producenterne om ordningen og muligheden for at anvende den

e) indberetningskrav vedrørende supplerende national støtte

f) betalingsfrister.

AFSNIT VI
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 99
Fortegnelse over vindyrkningsarealer

Medlemsstaterne fører en fortegnelse over vindyrkningsarealer, der indeholder ajourførte oplysninger om produktionskapaciteten.

Artikel 100
Opgørelse

Hvert år senest den 1. marts tilsender medlemsstaterne Kommissionen en ajourført opgørelse over deres produktionskapacitet på grundlag af fortegnelsen over vindyrkningsarealer, jf. artikel 99.

Artikel 101
Varighed af fortegnelsen over vindyrkningsarealer og opgørelsen

Det kan efter proceduren i artikel 104, stk. 1, fastsættes, at artikel 99 og 100 ikke længere finder anvendelse fra en dato efter den 1. januar 2014.

Artikel 102
Obligatoriske anmeldelser

1. Producenterne af druer til fremstilling af vin samt producenterne af most og vin anmelder hvert år til de kompetente nationale myndigheder, hvor store mængder der er produceret af den seneste høst.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at forhandlere af druer til fremstilling af vin hvert år anmelder, hvor store mængder af den seneste høst der er afsat.

3. Most- og vinproducenterne samt de handlende, bortset fra detailhandlere, anmelder hvert år til de kompetente nationale myndigheder størrelsen af deres lagre af most og vin, uanset om de stammer fra indeværende eller tidligere års høst. Most og vin, der er importeret fra tredjelande, anføres separat.

Artikel 103
Ledsagedokumenter og bogføring

1. De af denne forordning omfattede produkter bringes kun i omsætning i Fællesskabet, når de ledsages af et dokument, der er godkendt af myndighederne.

2. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, der ligger inde med produkter, der er omfattet af denne forordning, i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv, navnlig producenter, aftapningsvirksomheder og forarbejdningsvirksomheder samt forhandlere, der skal bestemmes nærmere efter proceduren i artikel 104, stk. 1, skal føre ind- og udgangsbøger for disse produkter.

Artikel 104
Udvalgsprocedure

1. Når Kommissionen har fået tildelt beføjelser i henhold til denne forordning, bistås den af en forvaltningskomité, medmindre andet er fastsat.

   Artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF finder anvendelse.

   Det tidsrum, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til én måned.

2. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 105
Finansielle ressourcer

De i afsnit II, kapitel I, og afsnit V, kapitel III, fastsatte foranstaltninger udgør interventioner til regulering af landbrugsmarkederne, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1290/2005, bortset fra de i artikel 95 i nærværende forordning omhandlede foranstaltninger, der udgør direkte betalinger til landbrugerne, jf. artikel 3, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1290/2005.

Artikel 106
Udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen

1. Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden alle oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning, navnlig for at overvåge og analysere markedet og opfylde de internationale forpligtelser for de af denne forordning omfattede produkter.

2. Der fastsættes efter proceduren i artikel 104, stk. 1, detaljerede bestemmelser om, hvilke oplysninger der er nødvendige for at anvende stk. 1 i nærværende artikel, samt om disses form og indhold, såvel som om tidspunkter, frister og procedurer for at sende eller gøre oplysninger og dokumenter tilgængelige.

Artikel 107
Overvågning

Med henblik på anvendelsen af denne forordning sikrer medlemsstaterne, at forvaltnings- og kontrolprocedurerne er forenelige med det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IACS) for så vidt angår følgende elementer:

a) den elektroniske database

b) systemet til identificering af landbrugsparceller, jf. artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003

c) den administrative kontrol.

Disse procedurer skal kunne fungere sammen med eller tillade udveksling af data med IACS uden problemer eller konflikter.

Artikel 108
Kontrolforanstaltninger og administrative sanktioner og indberetning heraf

Følgende vedtages efter proceduren i artikel 104, stk. 1:

a) regler for den administrative og fysiske kontrol, som medlemsstaterne skal føre for at undersøge, om de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, er overholdt

b) en ordning for administrative sanktioner, der skal anvendes, hvis det konstateres, at de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, ikke er overholdt, under hensyntagen til, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende overholdelse er

c) regler for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb som følge af anvendelsen af denne forordning

d) regler for indberetning af, hvilken kontrol der er foretaget, og resultaterne heraf.

Artikel 109

Udpegning af ansvarlige nationale myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere myndigheder, som de pålægger at føre kontrol med, at fællesskabsbestemmelserne for vinsektoren overholdes. Medlemsstaterne udpeger bl.a. de laboratorier, der bemyndiges til at foretage officielle analyser i vinsektoren. De udpegede laboratorier skal opfylde generelle kriterier for prøvningslaboratoriers virksomhed som fastlagt i ISO/IEC 17025.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navne og adresser på de i stk. 1 omhandlede myndigheder og laboratorier. Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

Artikel 110

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit vedtages efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

Disse bestemmelser kan blandt andet omfatte:

a) nærmere bestemmelser om fortegnelsen over vindyrkningsarealer, jf. artikel 99, navnlig anvendelsen heraf til overvågning og kontrol af produktionskapaciteten

b) nærmere bestemmelser om opgørelsen, jf. artikel 100, navnlig anvendelsen heraf til overvågning og kontrol af produktionskapaciteten

c) nærmere bestemmelser om opmåling af arealer

d) sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse af oplysningskrav

e) de i artikel 102 omhandlede obligatoriske anmeldelser

f) ledsagedokumenterne og bogføringen i henhold til artikel 103.

AFSNIT VII
OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Kapitel I
Ændringer

Artikel 111
Ændringer af forordning (EF) nr. 2702/1999

Artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 2702/1999 affattes således:

"d) oplysningskampagner om EF-ordningen for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, vine med angivelse af druesort og spiritus med beskyttet geografisk betegnelse eller beskyttet traditionel betegnelse"

Artikel 112
Ændringer af forordning (EF) nr. 2826/2000

I forordning (EF) nr. 2826/2000 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, litra d), affattes således:

"d) oplysningskampagner om EF-ordningen for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, vine med angivelse af druesort og spiritus med beskyttet geografisk betegnelse eller beskyttet traditionel betegnelse samt oplysningskampagner om ansvarlige forbrugsmønstre og de skadelige virkninger af et uansvarligt alkoholforbrug".

2) Artikel 3, litra e), affattes således:

"e) nytten af at informere om EF-ordningen for vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, vine med angivelse af druesort og spiritus med beskyttet geografisk betegnelse eller beskyttet traditionel betegnelse samt nødvendigheden af at informere om ansvarlige forbrugsmønstre og de skadelige virkninger af et uansvarligt alkoholforbrug".

3) I artikel 9, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

"Den procentdel, der er nævnt i første afsnit, er 60 % i forbindelse med foranstaltninger til oplysning om ansvarlige forbrugsmønstre og de skadelige virkninger af et uansvarligt alkoholforbrug."

Artikel 113
Ændringer af forordning (EF) nr. 1782/2003

I forordning (EF) nr. 1782/2003 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 33, stk. 1, litra a), affattes således:

"a) har opnået en betaling i den referenceperiode, der er nævnt i artikel 38, under mindst en af de støtteordninger, der er nævnt i bilag VI, eller, når det drejer sig om olivenolie, i det produktionsår, der er nævnt i artikel 37, stk. 1, andet afsnit, eller, når det drejer sig om sukkerroer, sukkerrør og cikorie, hvis de har modtaget markedsstøtte i den repræsentative periode, der er nævnt i punkt K i bilag VII, eller, når det drejer sig om bananer, hvis de har modtaget udligningsstøtte for indkomsttab i den repræsentative periode, der er nævnt i punkt L i bilag VII, eller, når det drejer sig om frugt og grøntsager, hvis de har været frugt- og grøntsagsproducenter i den repræsentative periode, som medlemsstaterne anvender for disse produkter i henhold til punkt M i bilag VII, eller, når det drejer sig om vin, hvis de har opnået en betalingsrettighed i henhold til artikel 96, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. [*denne forordning*]*

* EUT L [...] af [...], s. [...]".

2) I artikel 37, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

"For vin beregnes og tilpasses referencebeløbet efter punkt N i bilag VII."

3) I artikel 41 indsættes som stk. 1b:

"1b. For så vidt angår vin tilpasser Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2, de nationale lofter i bilag VIII under hensyntagen til de seneste data, som medlemsstaterne har stillet til rådighed i henhold til [artikel 92, stk. 5,] i forordning (EF) nr. [*denne forordning*]."

4) I artikel 43, stk. 2, indsættes følgende efter litra ac):

"ad) for så vidt angår vin antallet af hektar som beregnet i henhold til bilag VII, punkt N".

5) Artikel 44, stk. 2, affattes således:

"2. Ved "støtteberettiget hektar" forstås ethvert landbrugsareal på bedriften, der er udlagt som agerjord og permanente græsarealer, undtagen arealer med skov, eller som anvendes til ikke-landbrugsaktiviteter."

6) Artikel 51 affattes således:

"Artikel 51
Anvendelse af jorden til landbrugsformål

Landbrugerne kan anvende de parceller, der er afgivet erklæring om i henhold til artikel 44, stk. 3, til enhver landbrugsaktivitet."

7) I artikel 71c indsættes følgende stykke:

"For så vidt angår vin tilpasser Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2, de nationale lofter i bilag VIIIa under hensyntagen til de seneste data, som medlemsstaterne har stillet til rådighed i henhold til [artikel 92, stk. 5,] i forordning (EF) nr. [*denne forordning*]."

8) I artikel 145 indsættes følgende efter litra dd):

"de) gennemførelsesbestemmelser for medtagelse af vinstøtten i enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med forordning (EF) nr. [*denne forordning*]."

9) Bilag IV, anden kolonne, sidste led, affattes således:

"– Pleje af olivenplantager og vinstokke i god vegetativ stand".

10) Efter punkt M i bilag VII indsættes som punkt N:

"N. Vin

Antallet af hektar skal svare til det antal hektar, der er ryddet i overensstemmelse med afsnit V, kapitel III, i forordning (EF) nr. [*denne forordning*].

Referencebeløbet for de betalingsrettigheder, der skal tildeles den enkelte landbruger i henhold til rydningsordningen i forordning (EF) nr. [*denne forordning*], er det beløb, der opnås ved at multiplicere antallet af ryddede hektar med den gennemsnitlige værdi af betalingsrettighederne i det pågældende område. Der kan dog højst udbetales 350 EUR/ha."

Artikel 114
Ændringer af forordning (EF) nr. 1290/2005

Artikel 12, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1290/2005 affattes således:

"2. Kommissionen fastsætter de beløb, der i henhold til artikel 10, stk. 2, artikel 143d og artikel 143e i forordning (EF) nr. 1782/2003, artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 387/2007 og artikel 17, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. [*denne forordning*] stilles til rådighed for ELFUL."

Kapitel II
Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 115
Overgangsbestemmelser

Der kan efter proceduren i artikel 104, stk. 1, vedtages foranstaltninger:

a) for at lette overgangen fra ordningerne i forordning (EF) nr. 1493/1999 til ordningerne i nærværende forordning

b) der om nødvendigt skal løse specifikke praktiske problemer. Ved sådanne foranstaltninger kan visse dele af denne forordning fraviges, hvis der foreligger behørig begrundelse herfor.

Artikel 116
Anvendelse af statsstøttereglerne

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, jf. især den supplerende nationale støtte i henhold til artikel 97, finder traktatens artikel 87, 88 og 89 anvendelse på produktion af og handel med de af denne forordning omfattede produkter.

Artikel 117
Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1493/1999 ophæves. Hvis producenterne påbegynder eller gennemfører foranstaltninger, som er støtteberettigede i henhold til forordning (EF) nr. 1493/1999, inden nærværende forordning træder i kraft, finder følgende foranstaltninger i nævnte forordning imidlertid fortsat anvendelse for så vidt angår produktionsåret 2008/2009:

a) foranstaltningerne i afsnit II, kapital II og III (nedlæggelsespræmier samt omstrukturering og omstilling)

b) foranstaltningerne i afsnit III (markedsmekanismer)

c) foranstaltningerne i afsnit VII, artikel 63 (eksportrestitutioner).

Artikel 118
Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. august 2008, bortset fra artikel 5-8, der anvendes fra den 30. april 2008.

Kapitel II i afsnit V anvendes indtil den 31. december 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Kommissionens vegne
Medlem af Kommissionen

BILAG I

Definitioner

Følgende definitioner gælder ved anvendelsen af denne forordning:

Generelt

1. **"Produktionsår"**: produktionsåret for de produkter, som er omfattet af denne forordning. Det begynder den 1. august hvert år og slutter den 31. juli det følgende år.

Vinrelateret

2. **"Rydning"**: fuldstændig fjernelse af alle vinstokke på et vindyrkningsareal.

3. **"Plantning"**: endelig anbringelse af podede eller upodede vinplanter eller dele af vinplanter med henblik på drueproduktion eller anlæggelse af et podningsgartneri.

4. **"Dobbeltpodning"**: podning af en vinstok, der tidligere er podet.

Produktrelateret

5. **"Friske druer"**: den til vinfremstilling anvendte modne eller let tørrede vinstokfrugt, der efter de sædvanlige vinmetoder kan perses eller presses, og som spontant kan gære alkoholisk.

6. **"Frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol"**: det produkt

   a) som har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 12 % vol. og højst 15 % vol.

   b) som er fremstillet ved, at der til ugæret druemost med et naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 8,5 % vol., som udelukkende hidrører fra de i artikel 18, stk. 1, første afsnit, omhandlede druesorter, tilsættes:

      – enten neutralt vinspirit, herunder alkohol fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 95 % vol.

      – eller et ikke-rektificeret produkt frembragt ved destillation af vin og med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 52 % vol. og højst 80 % vol.

7. **"Druesaft"**: det flydende produkt, der er ugæret, men som kan gære, og som

   a) frembringes gennem behandlinger, der gør det egnet til at drikkes i uforandret stand

   b) fremstilles af friske druer eller af druemost eller ved rekonstituering. Når det fremstilles ved rekonstituering, rekonstitueres det af koncentreret druemost eller koncentreret druesaft.

   Der tillades et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen i druesaft på højst 1 % vol.

8. **"Koncentreret druesaft"**: ikke-karamelliseret druesaft fremstillet ved delvis inddampning af druesaft under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges, ved 20 °C viser mindst 50,9 %.

   Der tillades et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen i koncentreret druesaft på højst 1 % vol.

9. **"Vinbærme"**:

   a) den rest, som afsætter sig i beholdere, der indeholder vin, efter gæringen, under lagringen eller efter den tilladte behandling

   b) den rest, der fremkommer ved filtrering eller centrifugering af det i litra a) omhandlede produkt

   c) den rest, der under lagringen eller efter den tilladte behandling afsætter sig i beholdere, som indeholder druemost

   d) den rest, der fremkommer ved filtrering eller centrifugering af det i litra c) omhandlede produkt.

10. **"Presserester fra vindruer"**: den gærede eller ikke-gærede rest fra presning af friske druer.

11. **"Piquettevin"**: det produkt, som fremstilles

    a) ved gæring af ubehandlede presserester af druer udblødt i vand

    b) ved udvaskning i vand af gærede presserester af druer.

12. **"Vin tilsat alkohol, bestemt til destillation"**: det produkt

    a) som har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 18 % vol. og højst 24 % vol.

    b) som udelukkende fremstilles ved, at der til vin uden restsukker tilsættes et ikke-rektificeret, ved destillation af vin fremkommet produkt med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på højst 86 % vol.

    c) som har et indhold af flygtig syre på højst 1,5 g/l udtrykt i eddikesyre.

Alkoholindhold

13. **"Virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen"**: det antal liter ren alkohol ved 20° C, som findes i 100 l af produktet ved samme temperatur.

14. **"Potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen"**: det antal liter ren alkohol ved 20° C, som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 l af produktet ved samme temperatur.

15. **"Totalt alkoholindhold udtrykt i volumen"**: summen af det virkelige og potentielle alkoholindhold udtrykt i volumen.

16. **"Naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen"**: det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i et givet produkt forud for nogen som helst tilsætning.

17. **"Virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse"**: det antal kg ren alkohol, som findes i 100 kg af produktet.

18. **"Potentielt alkoholindhold udtrykt i masse"**: det antal kg ren alkohol, som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 kg af produktet.

19. **"Totalt alkoholindhold udtrykt i masse"**: summen af det virkelige og potentielle alkoholindhold udtrykt i masse.

BILAG II

Budget til støtteprogrammer og mindsteandel til salgsfremstød som omhandlet i artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 5

i 1 000 EUR

Regn-skabs-år	2009		2010		2011		2012		2013		2014		fra 2015	
	I alt	heraf til salgs-fremstød	I alt	heraf til salgs-fremstød	I alt	heraf til salgs-fremstød	I alt	heraf til salgs-fremstød	I alt	heraf til salgs-fremstød	I alt	heraf til salgs-fremstød	I alt	heraf til salgs-fremstød
BG	13 018	2 839	17 874	2 839	17 510	2 839	17 631	2 839	17 389	2 839	17 348	2 839	17 206	2 839
CZ	1 672	471	2 245	471	2 202	471	2 217	471	2 188	471	2 183	471	2 166	471
DE	19 116	4 692	25 998	4 692	25 482	4 692	25 654	4 692	25 310	4 692	25 253	4 692	25 052	4 692
EL	11 246	2 395	15 468	2 395	15 152	2 395	15 257	2 395	15 046	2 395	15 011	2 395	14 888	2 395
ES	191 998	32 276	268 234	32 276	263 721	32 276	266 194	32 276	262 992	32 276	262 942	32 276	260 735	32 276
FR	153 191	31 946	211 042	31 946	206 703	31 946	208 149	31 946	205 257	31 946	204 774	31 946	203 087	31 946
IT	164 385	29 063	228 966	29 063	224 789	29 063	226 717	29 063	223 826	29 063	223 612	29 063	221 737	29 063
CY	1 506	289	2 086	289	2 043	289	2 057	289	2 028	289	2 023	289	2 006	289
LU	287	65	393	65	385	65	387	65	382	65	381	65	378	65
HU	12 432	2 659	17 095	2 659	16 745	2 659	16 862	2 659	16 628	2 659	16 590	2 659	16 454	2 659
MT	141	37	191	37	188	37	189	37	186	37	186	37	184	37
AT	6 711	1 604	9 147	1 604	8 965	1 604	9 026	1 604	8 904	1 604	8 883	1 604	8 812	1 604
PT	31 504	6 294	43 532	6 294	42 630	6 294	42 930	6 294	42 329	6 294	42 229	6 294	41 878	6 294
RO	22 894	4 329	31 752	4 329	31 107	4 329	31 338	4 329	30 905	4 329	30 840	4 329	30 582	4 329
SI	2 259	557	3 071	557	3 010	557	3 030	557	2 990	557	2 983	557	2 959	557
SK	1 497	465	1 989	465	1 953	465	1 965	465	1 940	465	1 936	465	1 922	465
UK	133	19	187	19	183	19	184	19	182	19	181	19	180	19

BILAG III

Budgetbevilling til foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikter

(omhandlet i artikel 17, stk. 3)

i 1 000 EUR

Regnskabsår	2009	2010	2011	2012	2013	2014 og derefter
BG	2 024	3 035	5 059	6 071	7 083	8 094
CZ	239	358	597	716	836	955
DE	2 868	4 301	7 169	8 603	10 037	11 470
EL	1 759	2 639	4 399	5 278	6 158	7 038
ES	30 361	45 542	75 903	91 084	106 264	121 445
FR	24 104	36 157	60 261	72 313	84 366	96 418
IT	26 132	39 198	65 331	78 397	91 463	104 529
CY	242	363	605	726	847	967
LU	44	66	110	132	154	176
HU	1 943	2 914	4 857	5 829	6 800	7 772
MT	21	31	52	62	73	83
AT	1 015	1 523	2 538	3 046	3 554	4 061
PT	5 012	7 518	12 529	15 035	17 541	20 047
RO	3 668	5 503	9 171	11 005	12 839	14 673
SI	338	508	846	1 015	1 184	1 353
SK	205	308	513	616	718	821
UK	23	34	56	68	79	90

BILAG IV

Kategorier af vinavlsprodukter

1. Vin

Vin er det produkt, som fremstilles udelukkende ved alkoholisk, fuldstændig eller delvis gæring af friske druer, persede eller upersede, eller af druemost.

Vin har:

a) efter de mulige processer, der er nævnt i afsnit B i bilag V, et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 8,5 % vol., for så vidt sådan vin udelukkende fremstilles af druer høstet i vindyrkningszone A og B, jf. bilag IX, og på mindst 9 % vol. for de øvrige vindyrkningszoner

b) uanset det minimale virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen, som ellers kræves, i tilfælde af beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, efter de mulige processer, der er nævnt i afsnit B i bilag V, et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 4,5 % vol.

c) et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på højst 15 % vol. Kommissionen kan forhøje det maksimale totale alkoholindhold udtrykt i volumen til 20 % vol. for vine fra visse vindyrkningsarealer i Fællesskabet, som er produceret uden tilsætning

d) et totalt syreindhold udtrykt i vinsyre på mindst 3,5 g/l eller 46,6 milliækvivalenter/l, med forbehold af eventuelle undtagelser, der måtte blive vedtaget.

"Retsina" er vin, som udelukkende fremstilles på Grækenlands geografiske område af druemost, hvortil der er tilsat Aleppofyr-harpiks. Anvendelsen af Aleppofyr-harpiks er kun tilladt for at opnå "retsina"-vin og på betingelser, der er fastsat i gældende græsk lovgivning.

2. Ung ikke-færdiggæret vin

Ung ikke-færdiggæret vin er det produkt, hvis alkoholiske gæring endnu ikke er færdig, og hvis bærme endnu ikke er udskilt.

3. Hedvin

Hedvin er det produkt:

a) som har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 15 % vol. og højst 22 % vol.

b) som har et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 17,5 % vol., med undtagelse af visse hedvine med oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, der er opført på en liste, der skal opstilles efter proceduren i artikel 104, stk. 1

c) som er fremstillet af:

- delvis gæret druemost eller
- vin eller
- en blanding af ovennævnte produkter eller

– druemost eller en blanding af druemost og vin, for så vidt angår hedvine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, som skal fastsættes efter proceduren i artikel 104, stk. 1

d) som har et oprindeligt naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 12 % vol., med undtagelse af visse hedvine med oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, der er opført på en liste, der skal opstilles efter proceduren i artikel 104, stk. 1

e) som er tilsat:

i) alene eller blandet:

– neutralt vinspirit, herunder alkohol fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 96 % vol.

– vindestillat eller destillat af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol.

ii) samt i givet fald et eller flere af følgende produkter:

– koncentreret druemost

– en blanding af et af de i litra e) omhandlede produkter med en i litra c), første og fjerde led, omhandlet druemost

f) som, uanset litra e), for så vidt angår visse hedvine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, der er opført på en liste, der skal opstilles efter proceduren i artikel 104, stk. 1, er tilsat:

i) enten de i litra e), nr. i), omhandlede produkter, alene eller blandet eller

ii) et eller flere af følgende produkter:

– vinspirit eller alkohol af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 95 % vol. og højst 96 % vol.

– vinbrændevin eller brændevin af presserester fra vindruer med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol.

– brændevin af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 52 % vol. og under 94,5 % vol.

iii) og i givet fald et eller flere af følgende produkter:

– delvis gæret druemost af let tørrede druer

– koncentreret druemost, der er fremstillet ved direkte opvarmning, og som bortset fra denne proces svarer til definitionen af koncentreret druemost

– koncentreret druemost

– en blanding af et af de i litra f), nr. ii), omhandlede produkter med en i litra c), første og fjerde led, omhandlet druemost.

4. Mousserende vin

Mousserende vin er det produkt:

a) der er fremstillet ved første eller anden alkoholgæring:

– af friske druer eller

– af druemost eller

– af vin eller

– af vin med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse

b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømning af kuldioxid udelukkende hidrørende fra gæringen

c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning.

5. Mousserende vin tilsat kulsyre

Mousserende vin tilsat kulsyre er det produkt:

a) som er fremstillet af vin

b) som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstrømningen af kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat

c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning.

6. Perlevin

Perlevin er det produkt:

a) som er fremstillet af vin, for så vidt denne vin har et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 9 % vol.

b) som har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 7 % vol.

c) som i lukkende beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, som skyldes endogen kuldioxid i opløsning

d) som præsenteres i beholdere, der rummer højst 60 l.

7. Perlevin tilsat kulsyre

Perlevin tilsat kulsyre er det produkt:

a) som er fremstillet af vin eller af vin med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse

b) som har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 7 % vol. og et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 9 % vol.

c) som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, som skyldes helt eller delvis tilsat kuldioxid i opløsning

d) som præsenteres i beholdere, der rummer højst 60 l.

8. Druemost

Druemost er det af friske druer på naturlig måde eller ved fysiske processer fremstillede flydende produkt. Der tillades et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen i druemost på højst 1 % vol.

9. Delvis gæret druemost

Delvis gæret druemost er det ved gæring af druemost fremkomne produkt, som har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på over 1 % vol., men under tre femtedel af dets totale alkoholindhold udtrykt i volumen. Visse vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, der har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på under tre femtedel af det totale alkoholindhold udtrykt i volumen, dog mindst 4,5 % vol., betragtes dog ikke som delvis gæret druemost.

10. Delvis gæret druemost af let tørrede druer

Delvis gæret druemost af let tørrede druer er det ved delvis gæring af druemost af let tørrede druer fremkomne produkt, hvis totale sukkerindhold inden gæring er mindst 272 g/l, og hvis naturlige og virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen skal være på mindst 8 % vol. Visse vine, som skal fastsættes efter proceduren i artikel 104, stk. 1, der opfylder disse krav, betragtes dog ikke som delvis gæret druemost af let tørrede druer.

11. Koncentreret druemost

Koncentreret druemost er ikke-karamelliseret druemost:

a) som er fremstillet ved delvis inddampning af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges i overensstemmelse med artikel 25, ved 20 °C ikke viser under 50,9 %

b) som udelukkende hidrører fra de i artikel 18, stk. 1, første afsnit, omhandlede klassificerede druesorter.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen i koncentreret druemost på højst 1 % vol.

12. Rektificeret koncentreret druemost:

Rektificeret koncentreret druemost er det flydende ikke-karamelliserede produkt:

a) som er fremstillet ved delvis inddampning af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges i overensstemmelse med artikel 25, ved 20 °C ikke viser under 61,7 %

b) som har undergået godkendte behandlinger til afsyring og fjernelse af andre bestanddele end sukker

c) som har følgende kendetegn:

– pH på højst 5 ved 25 ° Brix

– en absorbans på højst 0,100 i druemost koncentreret ved 25 ° Brix ved 425 nm og en lysvej på 1 cm

– et indhold af saccharose, der ikke kan påvises ved en analysemetode, der skal fastsættes

– et Folin-Ciocalteau-indeks på højst 6 ved 25 ° Brix

– et titreringssyreindhold på højst 15 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold

– et indhold af svovldioxid på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold

– et totalindhold af kationer på højst 8 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold

– en ledningsevne på højst 120 mikro-Siemens/cm ved 25 ° Brix og 20 °C

– et indhold af hydroxymethylfurfural på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold

– spor af mesoinositol

d) som udelukkende hidrører fra de i artikel 18, stk. 1, første afsnit, omhandlede klassificerede druesorter.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen i rektificeret koncentreret druemost på højst 1 % vol.

13. Vin af overmodne druer

Vin af overmodne druer er et produkt:

a) som uden tilsætning fremstilles i Fællesskabet af druer, der er høstet i Fællesskabet og hidrører fra de i artikel 18, stk. 1, første afsnit, omhandlede druesorter

b) som har et naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen på over 15 % vol.

c) som har et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 16 % vol. og et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 12 % vol.

Medlemsstaterne kan fastsætte en lagringsperiode for dette produkt.

14. Vineddike

Vineddike er eddike:

a) som udelukkende fremstilles ved eddikesyregæring i vin

b) som har et totalt syreindhold på mindst 60 g/l udtrykt i eddikesyre.

BILAG V

Tilsætning, syring og afsyring i visse vindyrkningszoner

A. Tilsætningsgrænser

1. Hvis vejrforholdene har gjort det påkrævet i visse vindyrkningszoner i Fællesskabet, jf. bilag IX, kan de berørte medlemsstater tillade en supplering af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin og vin fremstillet af de druesorter, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, første afsnit.

2. Ved forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen anvendes de ønologiske fremgangsmåder, der er omhandlet i afsnit B, og forhøjelsen må ikke overstige:

   a) 2 % vol. i vindyrkningszone A og B, jf. bilag IX

   b) 1 % vol. i vindyrkningszone C, jf. bilag IX.

3. I år med usædvanligt ugunstige vejrforhold kan det i punkt 2 omhandlede alkoholindhold udtrykt i volumen forhøjes til 3 % vol. efter proceduren i artikel 104, stk. 1, i vindyrkningszone A og B, jf. bilag IX.

B. Tilsætning

1. Den i afsnit A omhandlede forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen må kun foretages således:

   a) for friske druer, delvis gæret druemost eller ung ikke-færdiggæret vin, ved tilsætning af koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost

   b) for druemost, ved tilsætning af koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost eller ved delvis koncentrering, herunder omvendt osmose

   c) for vin, ved delvis koncentrering ved frysning.

2. Der må kun anvendes én af de i punkt 1 omhandlede behandlinger.

3. Koncentrering af druemost eller vin, der undergår de i punkt 1 omhandlede behandlinger:

   a) må ikke medføre, at disse produkters oprindelige volumen formindskes med mere end 20 %

   b) må, uanset afsnit A, punkt 2, litra b), ikke forhøje det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i disse produkter med mere end 2 % vol.

4. De i punkt 1 og 3 omhandlede behandlinger må ikke forøge det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin eller vin:

   a) i vindyrkningszone A, jf. bilag IX, til mere end 11,5 % vol.

b) i vindyrkningszone B, jf. bilag IX, til mere end 12 % vol.

c) i vindyrkningszone C I a) og C I b), jf. bilag IX, til mere end 12,5 % vol.

d) i vindyrkningszone C II, jf. bilag IX, til mere end 13 % vol., og

e) i vindyrkningszone C III, jf. bilag IX, til mere end 13,5 % vol.

5. Medlemsstaterne må, uanset punkt 4,

a) for rødvin forøge det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de i punkt 4 omhandlede produkter til 12 % vol. i vindyrkningszone A og 12,5 % i vindyrkningszone B, jf. bilag IX

b) forøge det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de i punkt 4 omhandlede produkter til et niveau, som fastsættes af medlemsstaterne, ved fremstilling af vine med oprindelsesbetegnelse i vindyrkningszone A og B.

C. Syring og afsyring

1. For friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin og vin kan der:

a) i vindyrkningszone A, B, C I a) og C I b), jf. bilag IX, foretages delvis afsyring

b) i vindyrkningszone C II og C III a), jf. bilag IX, foretages syring og afsyring, jf. dog punkt 7, eller

c) i vindyrkningszone C III b), jf. bilag IX, foretages syring.

2. De i punkt 1 omhandlede produkter, dog ikke vin, må kun tilsættes syre i en mængde på højst 1,5 g/l udtrykt i vinsyre eller 20 milliækvivalenter/l.

3. Vin må kun tilsættes syre i en mængde på højst 2,5 g/l udtrykt i vinsyre eller 33,3 milliækvivalenter/l.

4. Vin må kun afsyres med højst 1 g/l udtrykt i vinsyre eller 13,3 milliækvivalenter/l.

5. Druemost til koncentrering må delvis afsyres.

6. I år med usædvanlige vejrforhold kan medlemsstaterne give tilladelse til, at de i punkt 1 omhandlede produkter syres i vindyrkningszone B, C I a) og C I b), jf. bilag IX, på de i dette bilags punkt 1 for zone C II, C III a) og C III b), jf. bilag IX, omhandlede betingelser.

7. Der kan ikke ske både syring af og tilsætning til ét og samme produkt, medmindre der indrømmes undtagelser, som der tages stilling i hvert enkelt tilfælde, og der kan heller ikke ske både syring og afsyring af ét og samme produkt.

D. Behandlinger

1. De i afsnit B og C omhandlede behandlinger, bortset fra syring og afsyring af vin, er kun tilladt, hvis de, på betingelser, der skal fastsættes efter proceduren i denne forordnings artikel 104, stk. 1, gennemføres under forarbejdningen af friske druer, druemost, delvis gæret druemost eller ung ikke-færdiggæret vin til vin eller til en anden i artikel 1, stk. 1, omhandlet drikkevare til direkte konsum, bortset fra

mousserende vin eller mousserende vin tilsat kulsyre, i den vindyrkningszone, hvor de anvendte friske druer er høstet.

2. Koncentrering af vin skal finde sted i den vindyrkningszone, hvor de anvendte friske druer er høstet.

3. Syring og afsyring af vin må kun foretages på vinfremstillingsvirksomheden og i den vindyrkningszone, hvor de druer, der er anvendt til fremstilling af den pågældende vin, er høstet.

4. Hver af de i punkt 1, 2 og 3 nævnte behandlinger skal anmeldes til de kompetente myndigheder. Det samme gælder for de mængder koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost, som fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, herunder producenter, aftapningsvirksomheder, forarbejdningsvirksomheder og forhandlere, der skal defineres efter proceduren i artikel 104, stk. 1, i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv ligger inde med på samme tid og på samme sted som friske druer, druemost, delvis gæret druemost eller vin på fad. I stedet for anmeldelse af disse mængder kan der foretages bogføring af indgangen og forbrug.

5. Hver af de i afsnit C omhandlede behandlinger skal indføres i det ledsagedokument, jf. artikel 103, på grundlag af hvilket de behandlede produkter er bragt i omsætning.

6. Medmindre der på grund af usædvanlige vejrforhold træffes undtagelsesbestemmelser, må disse behandlinger ikke anvendes:

   a) i vindyrkningszone C, jf. bilag IX, efter den 1. januar

   b) i vindyrkningszone A og B, jf. bilag IX, efter den 16. marts.

   De må kun anvendes for produkter fra vinhøsten umiddelbart forud for disse datoer.

7. Uanset punkt 6 kan koncentrering ved frysning samt syring og afsyring af vin foretages hele året.

BILAG VI

Restriktioner

A. Generelt

1. Ingen tilladte ønologiske fremgangsmåder må omfatte tilsætning af vand, medmindre dette er nødvendigt af en særlig teknisk grund.

2. Ingen tilladte ønologiske fremgangsmåder må omfatte tilsætning af alkohol, undtagen ved fremstilling af frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, hedvin, mousserende vin, vin tilsat alkohol, bestemt til destillation, og perlevin.

3. Vin tilsat alkohol, bestemt til destillation, må kun anvendes til destillation.

B. Friske druer, druemost og druesaft

1. Frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, må kun anvendes til fremstilling af produkter, der ikke henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 og 2204 29. Dette indskrænker dog ikke anvendelsen af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for fremstilling på deres område af produkter, som ikke henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 og 2204 29.

2. Druesaft og koncentreret druesaft må ikke anvendes til fremstilling af vin eller som tilsætning til vin. Igangsætning af alkoholgæring af disse produkter er forbudt på Fællesskabets område.

3. Punkt 1 og 2 finder ikke anvendelse på produkter, der i Det Forenede Kongerige, Irland og Polen er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under KN-kode 2206 00, for hvilke medlemsstaterne kan tillade anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori salgsbetegnelsen "vin" forekommer.

4. Delvis gæret druemost af let tørrede druer må kun bringes i omsætning med henblik på fremstilling af hedvin og kun i de vindyrkningsområder, hvor dette var almindelig praksis den 1. januar 1985, og af vin fremstillet af overmodne druer.

5. Medmindre Rådet træffer anden afgørelse i overensstemmelse med Fællesskabets internationale forpligtelser, må friske druer, druemost, delvis gæret druemost, koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, druesaft og koncentreret druesaft med oprindelse i tredjelande ikke anvendes til fremstilling af vin eller som tilsætning til vin på Fællesskabets område.

C. Blanding af vine

Medmindre Rådet træffer anden afgørelse i overensstemmelse med Fællesskabets internationale forpligtelser, er forskæring af en vin med oprindelse i et tredjeland med en vin fra Fællesskabet og forskæring mellem vine med oprindelse i tredjelande forbudt i Fællesskabet.

D. Biprodukter

1. Udpresning af druer er forbudt. Medlemsstaterne fastsætter under hensyn til lokale og tekniske forhold det minimumsalkoholindhold, der skal være i presserester fra vindruer og vinbærme efter presning af druer, og som under alle omstændigheder skal være højere end nul.

2. Af vinbærme og presserester fra vindruer må der hverken fremstilles vin eller andre drikkevarer, som er bestemt til direkte konsum, bortset fra alkohol, brændevin eller piquettevin.

3. Presning af vinbærme og fornyet gæring af presserester fra vindruer til andre formål end destillation eller fremstilling af piquettevin er forbudt. Filtrering og centrifugering af vinbærme betragtes ikke som presning, hvis de fremstillede produkter er af sund og sædvanlig handelskvalitet.

4. Piquettevin må, såfremt det er tilladt at fremstille den i den pågældende medlemsstat, kun anvendes til destillation eller til vinavlerens privatforbrug.

5. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, som ligger inde med biprodukter, skal afsætte dem under kontrol og på vilkår, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 104, stk. 1.

BILAG VII

Budget for rydningsordningen

Budgettet for den i artikel 92, stk. 3, omhandlede rydningsordning:

a) for produktionsåret 2008/2009 (regnskabsåret 2009): 430 mio. EUR

b) for produktionsåret 2009/2010 (regnskabsåret 2010): 287 mio. EUR

c) for produktionsåret 2010/2011 (regnskabsåret 2011): 184 mio. EUR

d) for produktionsåret 2011/2012 (regnskabsåret 2012): 110 mio. EUR

e) for produktionsåret 2012/2013 (regnskabsåret 2013): 59 mio. EUR.

BILAG VIII

Arealer, som medlemsstater kan erklære ikke-støtteberettigede under rydningsordningen

(omhandlet i artikel 94, stk. 1 og 3)

i ha

Medlemsstat	Samlet vindyrkningsareal	(Arealer omhandlet i artikel 94, stk. 3)
BG	135 760	2 715
CZ	19 081	382
DE	102 432	2 049
EL	66 682	1 334
ES	1 099 765	21 995
FR	879 859	17 597
IT	730 439	14 609
CY	13 068	261
LU	1 299	26
HU	85 260	1 705
MT	910	18
AT	50 681	1 014
PT	238 831	4 777
RO	178 101	3 562
SI	16 704	334
SK	21 531	431
UK	793	16

BILAG IX

Vindyrkningszoner

De i bilag IV og V omhandlede vindyrkningszoner:

1. Vindyrkningszone A omfatter:

   a) i Tyskland: alle vindyrkningsarealer, bortset fra arealerne i vindyrkningszone B

   b) i Luxembourg: det luxembourgske vindyrkningsområde

   c) i Belgien, Danmark, Irland, Nederlandene, Polen, Sverige og Det Forenede Kongerige: disse landes vindyrkningsområder

   d) i Tjekkiet: vindyrkningsområdet Čechy.

2. Vindyrkningszone B omfatter:

   a) i Tyskland: vindyrkningsarealerne i det bestemte dyrkningsområde Baden

   b) i Frankrig: vindyrkningsarealerne i de departementer, der ikke er anført i dette bilag, samt i følgende departementer:

      – i Alsace: Bas-Rhin og Haut-Rhin

      – i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle og Vosges

      – i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne og Seine-et-Marne

      – i Jura: Ain, Doubs, Jura og Haute-Saône

      – i Savoyen: Savoie, Haute-Savoie og Isère (kommunen Chapareillan)

      – i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loiret, Sarthe, Vendée og Vienne, samt vindyrkningsarealerne i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre

   c) i Østrig: det østrigske vindyrkningsområde

   d) i Tjekkiet: vindyrkningsområdet Morava og de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af punkt 1, litra d)

   e) i Slovakiet: vindyrkningsområdet De Små Karpater, det sydlige Slovakiet, Nitra, det centrale Slovakiet og det østlige Slovakiet og de vindyrkningsområder, der ikke er omfattet af punkt 3

   f) i Slovenien: vindyrkningsarealerne i følgende områder:

      – i Podravje-området: ljutomerskoormoški vinorodni okoliš, mariborski vinorodni okoliš, radgonskokapelski vinorodni okoliš, šmarsko-virštajnski vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Haloze, prekmurski vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Srednje Slovenske gorice

– i Posavje-området: bizeljsko-sremiški vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Bela krajina, vinorodni okoliš Dolenjska og vindyrkningsarealerne i de områder, der ikke er omfattet af punkt 5, litra d)

g) i Rumænien: området Podişul Transilvaniei.

3. Vindyrkningszone C I a) omfatter:

a) i Frankrig: vindyrkningsarealerne:

– i følgende departementer: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (med undtagelse af kommunen Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (bortset fra arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne og Yonne

– i arrondissementerne Valence og Die i departementet Drôme (bortset fra kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar)

– i arrondissementet Tournon og kantonerne Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge og La Voulte-sur-Rhône i departementet Ardèche

b) i Spanien: vindyrkningsarealerne i provinserne A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa og Vizcaya

c) i Portugal: vindyrkningsarealerne i den del af regionen Norte, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde "Vinho Verde", samt "Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras" (med undtagelse af "Freguesias da Carvoeira e Dois Portos"), der hører med til "Região viticola da Extremadura"

d) i Slovakiet: Tokay-området

e) i Rumænien: vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af punkt 2, litra g), eller punkt 5, litra f).

4. Vindyrkningszone C I b) omfatter:

a) i Italien: vindyrkningsarealerne i regionen Valle d'Aosta og i provinserne Sondrio, Bolzano, Trento og Belluno

b) i Ungarn: alle vindyrkningsarealer.

5. Vindyrkningszone C II omfatter:

a) i Frankrig: vindyrkningsarealerne:

– i følgende departementer: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (bortset fra kantonerne Olette og Arles-sur-Tech) og Vaucluse

– i den del af departementet Var, der mod syd afgrænses af den nordlige grænse af kommunerne Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime

– i arrondissementet Nyons og i kantonerne Dieulefit, Loirol, Marsanne og Montélimar i departementet Drôme

– i departementet Ardèche: de administrative enheder, der ikke er anført i punkt 3, litra a)

b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (bortset fra provinsen Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (bortset fra provinsen Belluno), herunder de til disse regioner hørende øer, såsom Elba og de øvrige øer i arcipelago toscano, øerne i arcipelago ponziano samt Capri og Ischia

c) i Spanien: vindyrkningsarealerne i følgende provinser:

– Lugo, Orense og Pontevedra

– Ávila (bortset fra de kommuner, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde (comarca) Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid og Zamora

– La Rioja

– Álava

– Navarra

– Huesca

– Barcelona, Girona og Lleida

– i den del af provinsen Zaragoza, der er beliggende nord for Ebro-floden

– i de kommuner i provinsen Tarragona, der er omfattet af oprindelsesbetegnelsen Penedés

– i den del af provinsen Terragona, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde (comarca) Conca de Barberá

d) i Slovenien: vindyrkningsarealerne i Primorska-området: vinorodni okoliš Goriška Brda, vinorodni okoliš Vipavska dolina, koprski vinorodni okoliš og vinorodni okoliš Kras

e) i Bulgarien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район) og Rozova Dolina (Розова долина)

f) i Rumænien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului og Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării og det sydlige vindyrkningsområde, bl.a. sandstrækninger og andre gunstige områder.

6. Vindyrkningszone C III a) omfatter:

a) i Grækenland: vindyrkningsarealerne i følgende nomoi: Flórina, Imathía, Kilkís, Grevená, Lárisa, Iánnina, Lefkáda, Akhaía, Messinía, Arkadía, Korinthía, Iráklion, Khaniá, Réthimnon, Sámos, Lasíthi og øen Thíra (Santorini)

b) i Cypern: vindyrkningsarealer i højder over 600 m

c) i Bulgarien: vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af punkt 5, litra e).

7. Vindyrkningszone C III b) omfatter:

a) i Frankrig: vindyrkningsarealerne:

– i Korsikas departementer

– i den del af departementet Var, der ligger mellem havet og den linje, som dannes af kommunerne (disse inklusive) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime

– i kantonerne Olette og Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales

b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardegna og Sicilia, herunder øerne i disse regioner såsom Pantelleria og De Lipariske Øer, De Egadiske Øer og De Pelagiske Øer

c) i Grækenland: de vindyrkningsarealer, der ikke er anført i punkt 6

d) i Spanien: de vindyrkningsarealer, der ikke er omfattet af punkt 3, litra b), eller punkt 5, litra c)

e) i Portugal: vindyrkningsarealerne i de områder, der ikke er omfattet af vindyrkningszone C I a)

f) i Cypern: vindyrkningsarealer i højder under 600 m

g) i Malta: vindyrkningsarealerne.

8. Afgrænsningen af de områder, der hører ind under de administrative enheder, som er nævnt i dette bilag, fremgår af de nationale bestemmelser, der var gældende den 15. december 1981, og, for så vidt angår Spanien, de nationale bestemmelser, der var gældende den 1. marts 1986, samt, for så vidt angår Portugal, de nationale bestemmelser, der var gældende den 1. marts 1998.

FINANSIERINGSOVERSIGT

1.	BUDGETPOST: 05 02 09 05 02 10 01	BEVILLINGER (mio. EUR): 2007: 1 487 2008 1 377 (FBF) 2007: 38 2008: 38 (FBF)

2. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE:
Forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for vin og om ændring af visse forordninger.

3. RETSGRUNDLAG:
Traktatens artikel 36 og 37.

4. FORANSTALTNINGENS FORMÅL:
Reformen har til formål at:
- forbedre EU-vinproducenternes konkurrenceevne, styrke EU-kvalitetsvines omdømme som de bedste i verden, genvinde tidligere og erobre nye markeder i EU og resten af verden
- skabe en vinordning med entydige og enkle regler – effektive regler, som skaber ligevægt mellem udbud og efterspørgsel
- skabe en vinordning, som bevarer de bedste traditioner inden for vinproduktion i EU, styrker samfundsstrukturen i mange landdistrikter og sikrer, at al produktion er miljøvenlig.

5.	FINANSIELLE VIRKNINGER	12-MÅNEDERS PERIODE (mio. EUR)	INDEVÆRENDE REGNSKABSÅR 2007 (mio. EUR)	FØLGENDE REGNSKABSÅR 2008 (mio. EUR)
5.0	UDGIFTER, SOM AFHOLDES – OVER EU-BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) – OVER NATIONALE BUDGETTER – AF ANDRE	–	–	–
5.1	INDTÆGTER – EU's EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) – NATIONALE KILDER	–	–	–

		2009	2010	2011	2012
5.0.1 5.1.1	UDGIFTSOVERSLAG INDTÆGTSOVERSLAG	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

5.2 BEREGNINGSMETODE:
De årlige omkostninger i forbindelse med reformforslaget, herunder overførsel til udvikling af landdistrikter, anslås til 1,3 mia. EUR, svarende til status quo-scenariet.
Status quo-scenariet er beregnet på grundlag af det olympiske gennemsnit af budgetudgifterne 2001/2005 (5 år uden hensyn til ekstremer), som er forhøjet for at tage hensyn til udvidelsen med Bulgarien og Rumænien.
Budgetomkostningerne i forbindelse med reformen er nærmere beskrevet i vedlagte bilag.

6.0	ER FINANSIERING MULIG OVER DE BEVILLINGER, DER PÅ DET LØBENDE BUDGET ER OPFØRT UNDER DET RELEVANTE KAPITEL?	~~JA NEJ~~
6.1	ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER PÅ LØBENDE BUDGET?	~~JA NEJ~~
6.2	ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT?	~~JA NEJ~~
6.3	BEVILLINGER TIL OPFØRSEL PÅ KOMMENDE BUDGETTER?	JA ~~NEJ~~

BEMÆRKNINGER:
–

BILAG TIL FINANSIERINGSOVERSIGTEN

200 000 ha og præmienedgang på 20 % pr. år antal ha på grundlag af 30 % af total 1. år og nedgang på 5 %/år		B-2009	B-2010	B-2011	B-2012	B-2013		
A. Foranstaltninger under den fælles markedsordning								
1. <u>reaktiveret rydningsordning (i alt: 200 000 ha)</u>								
gennemsnitlig rydningspræmie	*EUR/ha*	*7 174*	*5 739*	*4 591*	*3 673*	*2 938*		
indikativt areal ryddet & integreret i enkeltbetalingsordning	*ha*	*60 000*	*50 000*	*40 000*	*30 000*	*20 000*		
subtotal maksimale budgetomkostninger i forbindelse med rydning pr. år	**mio. EUR**	**430**	**287**	**184**	**110**	**59**		
2. <u>resterende udgifter til afvikling af EU-markedsforanstaltninger</u>								
anslået beløb	mio. EUR	**147**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**			
3. <u>finansiering af det nationale rammebeløb</u>								
maksimalt nationalt rammebeløb	mio. EUR	634	879	863	870	858		
heraf mindstebeløb til salgsfremstød	mio. EUR	120	120	120	120	120		
maksimalt nationalt rammebeløb i alt	**mio. EUR**	**634**	**879**	**863**	**870**	**858**		
salgsfremstød i procent af nationalt rammebeløb	*%*	*18,93%*	*13,65%*	*13,90%*	*13,79%*	*13,99%*		
foranstaltninger under den fælles markedsordning i alt	**mio. EUR**	**1 211**	**1 166**	**1 047**	**980**	**917**		
B. Afkoblet direkte betaling, som skal lægges til bilag VII								
maksimalpræmie	EUR/ha			350	350	350		
kumulativt anslået areal	ha			60 000	110 000	150 000		
subtotal årlige budgetomkostninger	**mio. EUR**			**21**	**38,5**	**52,5**		
Foranstaltninger finansieret under landbrugspolitikkens "første søjle" i alt	**mio. EUR**	**1 211**	**1 166**	**1 068**	**1 019**	**969**		
C. Overførsel til udvikling af landdistrikter i vinproducerende områder	**mio. EUR**	**100**	**150**	**250**	**300**	**350**		
I ALT (A+B+C)	**mio. EUR**	**1 311**	**1 316**	**1 318**	**1 319**	**1 319**		
D. Information (ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000)	mio. EUR	**+3**	**+3**	**+3**	**+3**	**+3**		

Det nationale rammebeløb vil andrage 857 mio. EUR for B-2014 og 850 mio. EUR for B-2015 og følgende år.
Afkoblet direkte betaling anslås til 63 mio. EUR for B-2014 og 70 mio. EUR for B-2015 og følgende år.
Overførsel til udvikling af landdistrikter vil andrage 400 mio. EUR for B-2014 og følgende år.

Beløbene for 2014 og derefter er indikative og afhænger af fremtidige beslutninger vedrørende den nye finansielle programmeringsperiode efter 2013. Visse retlige forpligtelser, som indebærer udgifter, allerede indgået før den dato skal imidlertid opfyldes.